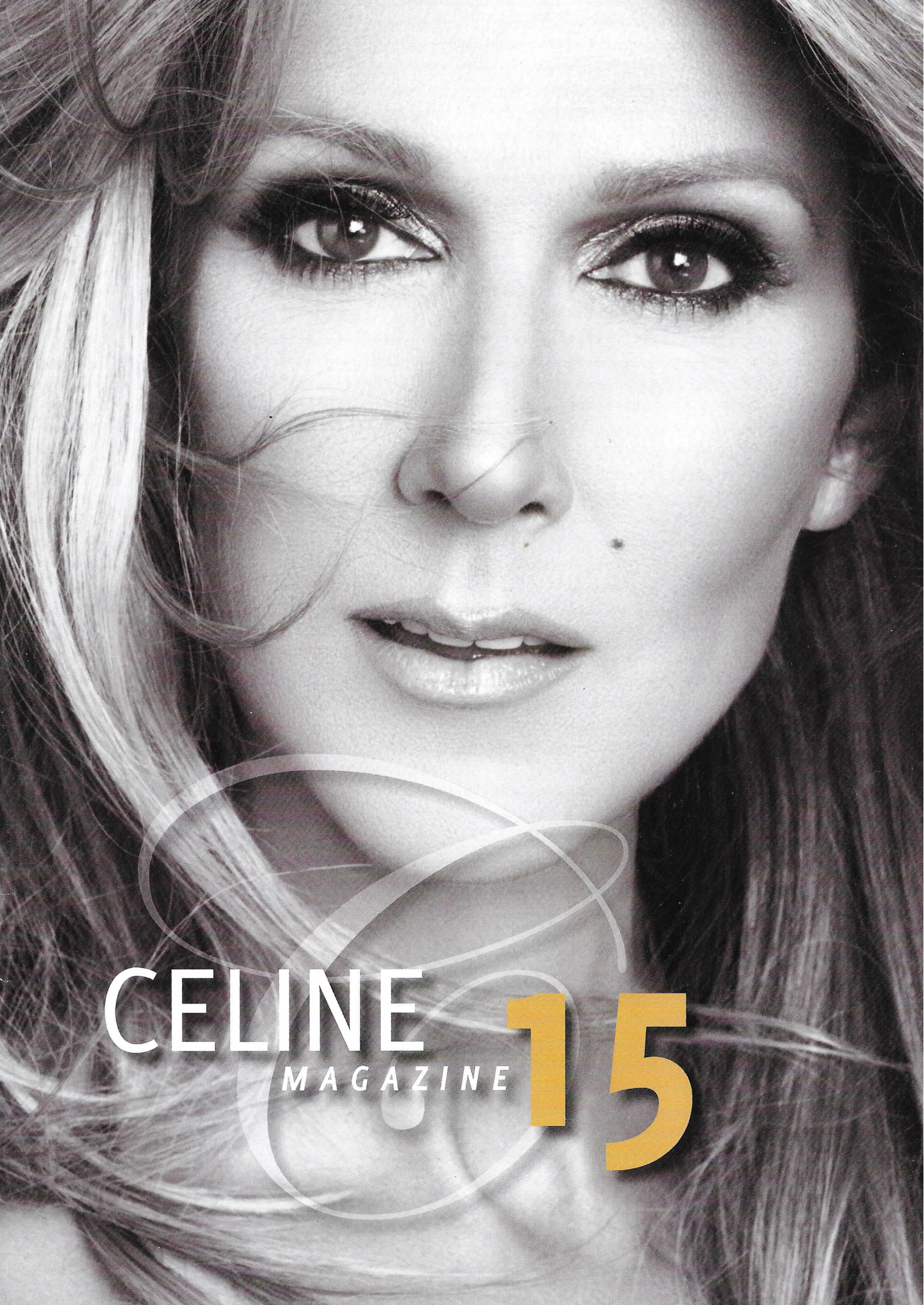
CELINE
MAGAZINE
15

INHOUD

5 VAN HET TEAM...
6 ALLES OVER "LOVED ME BACK TO LIFE"
13 CÉLINE IN BILLBOARD MAGAZINE
16 "LOVED ME BACK TO LIFE" IN DE MEDIA
20 INTERVIEWS MET DE PRODUCERS
28 RELEASEPARTY "LOVED ME BACK TO LIFE"
30 ZONDER TE WACHTEN... ANTWERPEN
34 EEN ONTMOETING MET CÉLINE
38 CONCERTEN IN PARIJS

VAN HET TEAM...

Lieve allemaal,

Hier voor je ligt opnieuw een gedrukte versie van het Céline Magazine. In navolging van nummer 5 waarin we uitgebreid hebben stilgestaan bij de premiere van *"Céline"* in Las Vegas in 2011 hebben we nu, voor onze donateurs, nummer 15 als een speciale uitgave uitgebracht die geheel in het teken staat van Céline's nieuwe album *"Loved Me Back To Life"* en de Europese mini-tour in België en Frankrijk!

Wat is er de afgelopen maanden veel gebeurd! Dit is ook de reden dat Céline Magazine 15 een hele tijd op zich heeft laten wachten, we hopen dat deze dubbeldikke gedrukte versie dat dan ook helemaal goed maakt! Naast onze fulltime baan, waren we de afgelopen maanden ongelooflijk druk. In de eerste plaats met de lancering van onze spiksplinternieuwe website op www.celinedion.nl, deze wilden we voor de release van *"Loved Me Back To Life"* klaar en online hebben en dit is gelukt! Dank jullie wel voor jullie overweldigende en leuke reacties op onze nieuwe website.

Vervolgens begonnen de voorbereidingen op de release van het nieuwe album *"Loved Me Back To Life"*. Uiteraard wilden we er ook deze keer voor zorgen dat er een bijzonder evenement georganiseerd zou worden voor de Céline-fans in Nederland en België en wilden we onze uiterste best doen het nieuwe album zo goed mogelijk te promoten. Hoewel Céline landen als Frankrijk, Engeland en Duitsland aandeed voor promotie, zat een bezoekje aan Nederland, ondanks onze inspanningen, er helaas dit keer niet in. Maar niet getreurd. In samenwerking met Sony Music, de Fame Megastore en The Views organiseerden we op 31 oktober 2013 de *"Loved Me Back To Life"* releaseparty in Amsterdam. Wederom waren wij als eerste fans in de wereld in gelegenheid Céline's album te luisteren en te kopen! Het regende bovendien prijzen en giveaways tijdens de releaseparty. Als klap op de vuurpijl mochten we een meet & greet met Céline in Antwerpen weggeven. Deze meet & greet werd gewonnen door Yvonne Bolmers en Peter van der Meer. Verderop in het magazine lees je er alles over!

3 weken later zagen we elkaar weer! Dit keer in Antwerpen waar Céline's Europese mini-tournee voor het Franse album *"Sans Attendre"* van start ging, wat hebben we genoten van de gezelligheid in Antwerpen tijdens de fanlunch in Kelly's Irish Pub, het samenzijn en de lol in het Antwerpen City Center Hotel dat voor de gelegenheid was omgedoopt tot "Céline Hotel". Vervolgens ging de fan-karavaan door naar Parijs waar Céline nog 7 concerten gaf en waar de fans magische momenten beleefden tijdens de shows, tijdens haar vertrekken uit Bercy en wachtend voor haar hotel.

Dank jullie wel voor zoveel mooie momenten, enthousiasme en lieve woorden! Wij hopen dat jullie via dit magazine een prachtige herinnering hebben aan deze geweldige tijd! Heel veel leesplezier!

Anoek, Mathias, Stéphanie,
Suzanne & Cindy

LOVED ME BACK TO LIFE

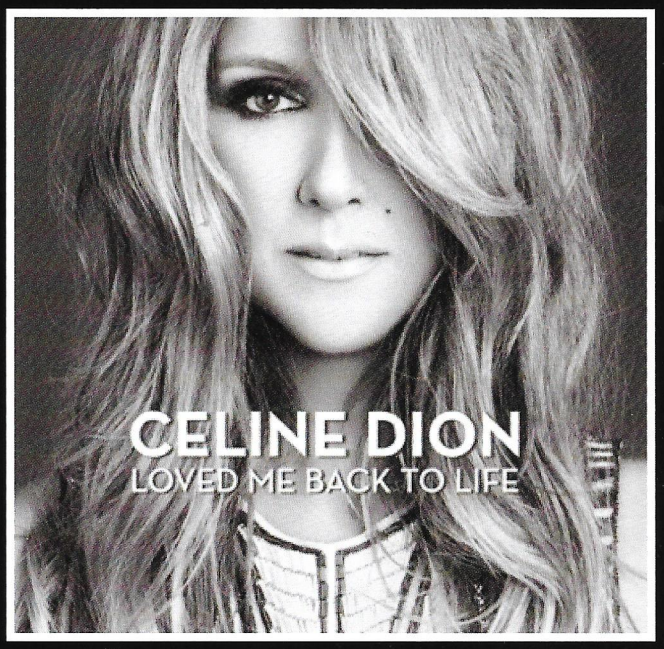

Het heeft even geduurd, maar hij is er eindelijk.... Het nieuwe Engelstalige album. Het is een understatement, als we zeggen dat het album "best goed" is. We moesten er maar liefst 6 jaar op wachten, maar het was het wachten meer dan waard!

DE TOTSTANDKOMING VAN HET ALBUM

In 2009 waren er al berichten dat Céline bezig was met een nieuw Engels- en Franstalig album. Het begon allemaal met een gerucht dat er in 2010 een nieuw Engelstalig album aan zou komen en sindsdien heeft de geruchtenmachine niet stil gestaan. We weten natuurlijk allemaal dat er vanaf 2009 een hoop gebeurd is, maar een album kwam er maar niet.

Begin 2010 ging er een gerucht dat Céline zou gaan samenwerken met David Guetta. Hij heeft onder anderen samengewerkt met Afrojack, Rihanna, Ne-Yo, Usher, Madonna en nog meer grote namen uit de muziekindustrie. Helaas is het niet tot een samenwerking gekomen, maar wie weet ooit nog in de toekomst. Tegelijkertijd was er het gerucht dat Céline graag zou willen dat A.R. Rahman, een Indiase singer-songwriter, nummers zou schrijven voor d'r nieuwe show in Las Vegas. Dit bleven echter geruchten. In maart 2010 kwam, via celinedion.com, het nieuws naar buiten dat er later dat jaar een dubbele release aan zit te komen. Céline zou namelijk zowel een Frans- als Engelstalig album uitbrengen. Het Franse album zou vooral nieuw materiaal bevatten terwijl het Engelstalige album naast nieuw materiaal ook oude filmklassiekers zou bevatten. Na deze bevestigingen bleef het een tijdje stil.

In september van 2010 werd bevestigd dat Céline een aantal nummers heeft opgenomen, die naar alle waarschijnlijkheid op *"Sans Attendre"* zijn verschenen, zeker weten doen we dit niet, maar het kan bijna niet anders. En de hoop dat we rond de feestdagen weer een mooi album aan onze collectie konden toevoegen bleef groeien. Helaas was er geen enkel album te bekennen rond de feestdagen van 2010 en moesten we dus toch weer langer wachten.

Na de première van de nieuwe show in Las Vegas in maart 2011, bleef het een tijdje stil rond het nieuws van een album. We hoorden er weinig over en het nieuws van de nieuwe show had prioriteit. Maar in juni 2011 kwam de geruchtenmachine weer op gang. Céline zou een kerstalbum of nieuw studioalbum opnemen. De fans waren weer enthousiast. En dan opeens kregen we slechter nieuws, *"Sans Attendre"* was verplaatst naar de herfst van 2012, maar het Engelstalige album zou uitkomen op 21 november 2011. Op het album zouden dan vooral covers staan van nummers die ze in de show in Las Vegas ook ten gehore brengt en drie nieuwe nummers. Ook ging het gerucht dat Céline weer zou gaan samenwerken met Walter Afanasieff. Hij heeft, samen met Céline, al vele mooie albums gemaakt, denk hierbij aan *"Celine Dion"*, *"The Colour Of My Love"*, *"Let's Talk About Love"* en *"A New Day Has Come"*. En dan nu 11 jaar later werken ze weer samen.

Na al dit nieuws kregen we in oktober 2011 weer te horen dat de albums waren uitgesteld en iedereen had intussen het vertrouwen een beetje verloren, ze zeggen niet voor niets van uitstel komt afstel. *"Sans Attendre"* stond nu gepland voor de herfst van 2012 en het Engelstalige album voor het voorjaar van 2012. Wel kwam er een bevestiging van niemand minder dan Janis Ian zelf dat *"At Seventeen"* op het nieuwe Engelstalige album kwam te staan. Eind november 2011 kwam er ineens een bevestiging dat Dana Parish aan het schrijven is voor Céline's nieuwe album, Dana is een zeer getalenteerde singer/songwriter, die in Amerika bescheiden successen heeft gehad en nu haar kans heeft gepakt om voor Céline te schrijven na het zien van de documentaire *"3 Boys And A New Show"*.

Begin 2012 stond Céline in de recording-studio *"Studio At The Palms"* samen met Kenneth Brian "Babyface" Edmonds. The Palm Studios zijn gelegen in het "Palms" hotel in Las Vegas. Hij produceerde voor het nieuwe album *"At Seventeen"* en *"Lullabye (Goodnight, My Angel)"*. *"At Seventeen"* is een coversong eerder gezongen en geschreven door Janis Ian. *"At Seventeen"* verteld het verhaal over pesten, de illusie om populair te zijn, verteld vanuit het oogpunt van een volwassen vrouw die altijd het "lelijke eendje" was en als meisje altijd genegeerd werd op de middelbare school, terwijl de populaire meisjes alle aandacht kregen.

In de tweede week van januari 2012 verscheen Céline in *"Good Morning America"* en ze vertelde daar vol trots dat ze bezig was met een Engels- en een Franstalig album, en dat ze net begonnen was met het opnemen van nummers en dat ze waarschijnlijk rond de zomer van 2012 zouden uitkomen. In mei kwam echter het nieuws naar buiten dat eerst *"Sans Attendre"* zou uitkomen in oktober en dan in november het Engelstalige album. Céline's stem was beter dan ooit volgens René. Ook werd de titel bekend gemaakt van het Engelstalige album namelijk *"Water And A Flame"*. 'Water' zou slaan op de nieuwe nummers en 'Flame' zou slaan op de covers die ze ook in Las Vegas doet. Eén van de nieuwe nummers was een duet met Ne-Yo en één van de Las Vegas nummers was het duet met Stevie Wonder (*Overjoyed*).

Eind juli 2012 was Celine terug in de studio om *"Unfinished Songs"* op te nemen. Dit nummer is geschreven

door Diane Warren, die hele mooie woorden twitterde over haar nacht in de studio met Céline. Céline nam dit nummer namelijk op nadat ze haar Las Vegas show had gegeven. Later werd bekend dat dit nummer ook gebruikt ging worden als soundtrack voor de film *"Song for Marion"*. De film is zeker de moeite waard om een keer te kijken.

In augustus 2012 nam Céline nog een aantal nummers op waaronder *"Mr. Paganini"* en *"Always Be Your Girl"*. *"Mr. Paganini"* heeft het album niet gehaald zo weten we nu. Deze keuze is gemaakt, omdat deze opname, zo zeggen de mensen die erbij waren, zo goed waren, dat dit genre (Jazz) misschien wel een heel eigen album verdient. Daarom willen ze dit nummer bewaren voor later. Er werd bekend gemaakt dat het Engelstalige album 12 november zal uitkomen, één week na het Franstalige album. Een maand later kon dit nieuws echter alweer in de prullenbak, want de releasedatum voor het Engelstalige album werd, alweer, verschoven naar maart 2013.

Een paar maanden rust doet een mens goed, eind maart 2013 nam Céline *"Breakaway"* op, geschreven door onder anderen Audra Mae Butts, Johan Fransson en Tim Larsson. Het nummer werd geproduceerd door Play Productions. Om de fans een voorproefje te geven van het nieuwe album, nam Céline in april 2013 een interview op met talkshow host Katie Couric. Tijdens de show lieten Céline en René een stukje horen van het nummer *"Water And A Flame"*, geschreven door Daniel Merriweather en Eg White en oorspronkelijk gezongen door Merriweather en Adele.

In juni verscheen er ineens een post van Merriweather op zijn Facebook-pagina, waarin hij Céline, samengevat, ervan beschuldigde dat ze hem geen krediet had gegeven tijdens het interview en dat ze deed alsof het nummer door haarzelf was geschreven. Het bericht haalde wereldwijd de media en het nieuws verspreidde zich als een lopend vuurtje. Kort daarop kwam er een mededeling vanuit Céline's management dat zijn beschuldigingen ongegrond waren en niet eerlijk tegenover Céline. Céline´s fans wereldwijd waren verontwaardigd over Merriweather's beschuldigingen en wilden dat het nummer niet meer als titeltrack van het album zou fungeren en het liefst ook nog van de tracklist verwijderd zou worden.

Niet lang daarna werd ineens bekend gemaakt dat het nieuwe album *"Loved Me Back To Life"* zou gaan heten. Er waren al berichten dat Céline zou hebben samengewerkt met Sia Furler. Dit naar aanleiding van een tweet van Sia. Dit bleek te kloppen. Het nummer *"Loved Me Back To Life"* is namelijk geschreven door Sia en werd dus ook de naam van het album. Er is nooit een officiële reden gegeven voor het veranderen van de naam van het album, maar de controverse over *"Water And A Flame"* zal er vast wel mee te maken hebben gehad.

Het album kwam steeds dichterbij en op 25 juli komt het hoge woord er uit. Ze waren het album aan het afmixen en het stond nu gepland voor eind oktober 2013. Er waren 20 nummers opgenomen waarvan er uiteindelijk 13 op het album kwamen te staan en 15 op de Deluxe Editie.

Op 5 november 2013 was het dan eindelijk zover. Na bijna 4 (!) jaar vertraging was daar de geboorte van Céline's nieuwe Engelstalige album *"Loved Me Back To Life"*. En voor veel fans zegt de titel van het album precies wat we met z'n allen denken 'It brought us back to life!'

SUZANNE BRUINS

TRACKLIST EN RECENSIE

1. LOVED ME BACK TO LIFE (3:50)

Geschreven door: Sia, Sham, Motesart
Gecomponeerd door: Sia, Sham, Motesart
Geproduceerd door: Sia, Sham, Motesart

"Loved Me Back To life" is het eerste nummer van het album en tevens de eerste single. Het nummer is geschreven door Sia Furler, een Australische singer/songwriter die de laatste jaren vooral bekend staat om haar songwriting skills. Ze heeft voor diverse artiesten hits geschreven zoals Rihanna (*"Diamonds"*) en samen met David Guetta de hit *"Titanium"* gehad. Verder heeft ze nummers geschreven (helemaal of deels) voor Madonna (deze heeft Madonna niet gebruikt op haar album), Christina Aguilera, Ne-Yo (*"Let Me Love You"*), Britney Spears, Jennifer Lopez en vele anderen. Het nummer *"Loved Me Back To Life"* is als één van de laatste nummers toegevoegd aan het album. Céline was zo enthousiast over het nummer dat het gelijk ook de titel van het album is geworden. Voor Céline begrippen is dit een gewaagde en vernieuwende powerballad die zelfs een beetje neigt naar een dubstep-nummer. Voor velen was dit een verrassende keuze als eerste single, maar tegelijkertijd vond men het ook een hele goede keuze, omdat het vernieuwend was. Helaas heeft dit nummer niet veel gedaan in de hitlijsten. Alleen in Engeland heeft dit nummer een klein succesje behaald.

SIA FURLER

2. SOMEBODY LOVES SOMEBODY (3:44)

Geschreven door: Audra Mae Butts
Gecomponeerd door: Audra Mae Butts, Play Production
Geproduceerd door: Play Production

Het nummer *"Somebody Loves Somebody"* is geschreven door Audra Mae Butts. Ze is familie van wijlen Judy Garland (Amerikaanse actrice/zangeres). *"Somebody Loves Somebody"* is een uptempo nummer met een pakkende tekst en heeft net als *"Loved Me Back To Life"* een vernieuwend geluid, maar het blijft toch heel erg Céline. Het nummer had een kleine week voordat het album uitkwam, zijn primeur op de website van showbizz blogger Perez Hilton. Céline heeft dit nummer een paar keer live gezongen in haar optredens voor Amerikaanse tv-programma's (*"dr. Oz"* en de *"Today Show"*) en het is erg populair onder de fans. Volgens geruchten wordt het nummer ook toegevoegd aan de setlist van haar show in Las Vegas.

3. INCREDIBLE (3:54)

Duet met Ne-Yo
Geschreven: Ne-Yo, Andrew Goldstein, Emanuel Kiriakou
Gecomponeerd: Ne-Yo, Andrew Goldstein, Emanuel Kiriakou
Geproduceerd door: Andrew Goldstein, Emanuel Kiriakou

"Incredible" is zoals de titel zegt incredible! Nu overdrijven we een beetje, maar dit nummer, geschreven door Ne-Yo, is een feel-good nummer en zo is het ook bedoeld. In de making-of van dit nummer legt Ne-Yo ook uit dat het nummer is bedoeld voor mensen die zoiets hebben van: iedereen kijkt naar mij laat ik nu iets geweldigs doen zodat iedereen zich herinnert dat ik hier was. En zoals Céline dan zelf zegt, het nummer zou heel goed gebruikt kunnen worden voor een Olympische Spelen of grote finales. Het nummer is grotendeels een herhaling van zetten en heeft niet echt een couplet en een refrein. Het zijn eigenlijk twee coupletten en één groot refrein, maar die opbouw maakt wel het nummer. Dit nummer, zo weten we inmiddels, wordt de tweede single (in Amerika). Ne-Yo bevestigde dit eerder ook al min of meer op Twitter. De twee hebben het duet, net voor de kerst, live vertokt in de finale van de Amerikaanse versie van *"The Voice"* en op 31 december 2013 ook samen live gezongen in de show in Las Vegas.

CÉLINE EN NE-YO

4. WATER AND A FLAME (3:44)

Geschreven door: Daniel Merriweather
Gecomponeerd door: Francis "Eg" White
Geproduceerd door: Francis "Eg" White

"Water And A Flame" is een nummer van Daniel Merriweather en "Eg" White. "Water And A Flame" is geschreven door Daniel Merriweather en "Eg" White. Eerstgenoemde heeft het nummer al in 2009 uitgebracht als single en in duet met Adele. Voordat Céline's versie überhaupt te horen was, heeft het al heel wat teweeg gebracht. Merriweather heeft zich eerder dit jaar negatief uitgelaten over Céline vanwege het feit dat ze zijn naam niet genoemd had in het filmpje waarin een stukje van Céline's versie te horen was (*Katie Couric Show*). Door deze gebeurtenis was iedereen, voordat het nummer in zijn geheel te horen was, vrij negatief. Uiteindelijk is het voor een hoop fans één van de favorieten geworden en komen sommige fans terug op hun eerdere negatieve reacties. Het is een nummer met een sterke en gewaagde tekst voor Céline (omdat Céline dit hoogstwaarschijnlijk zelf nooit zal ervaren). Céline gebruikt in dit nummer zoals ze dat zelf in een interview heeft gezegd haar "bedroom voice". Daarmee bedoelt ze dat ze alles net iets minder perfect zingt dan ze anders gewend is en iets meer haar gevoel laat gaan en de imperfectheden laat voor wat ze zijn.

5. BREAKAWAY (4:38)

Geschreven door: Audra Mae Butts
Gecomponeerd door: Audra Mae Butts, Play Production
Geproduceerd door: Play Production

Na *"Water And A Flame"* volgt *"Breakaway"*. *"Breakaway"* is technisch gezien ook een cover en net als *"Water And A Flame"* niet heel bekend. Dit nummer werd ook geschreven door Audra Mae Butts (*"Somebody Loves Somebody"*). Het is eerder gezongen door Ivy Quainoo, de eerste winnares van *"The Voice Duitsland"*. Het nummer is toen alleen uitgebracht in Duitsland en daarom niet heel erg bekend. De mensen die het originele nummer kenden of hadden gehoord, hadden gelijk zoiets van dit is wel een nummer dat ik van Céline zou willen horen. Je kunt dit nummer wel typeren als een typische Céline ballad, maar dan in een modern jasje.

6. SAVE YOUR SOUL (3:48)

Geschreven door: Danny Mercer
Gecomponeerd door: Danny Mercer
Geproduceerd door: Emanuel Kiriakou

"Save Your Soul" is een uptempo nummer geschreven door Daniel Murcia, ook wel Danny Mercer genaamd. Hij heeft o.a gewerkt met Afrojack, Pitbull, Will.I.Am en Nicole Scherzinger (Pussycat Dolls). Veel mensen zullen aan dit nummer moeten wennen, omdat het niet direct een nummer is dat je bij Céline verwacht. Op de LP versie zit er zelfs een rap in dit nummer. Bij de making-of van dit nummer, zeggen de schrijvers/producers van dit nummer gekscherend tegen Céline dat zij ook maar een stukje moet rappen, waarop Céline daar hartelijk voor bedankt, maar het vervolgens niet kan laten om toch even iets te "rappen" en zich dan Eminem Dion noemt.

7. DIDN'T KNOW LOVE (3:37)

Geschreven door: Francis "Eg" White,
Jessi Alexander, Tommy Lee James
Gecomponeerd door: Francis "Eg" White
Geproduceerd door: Francis "Eg" White

"Didn't Know Love" is o.a. geschreven door Francis "Eg" White. "Eg" White heeft in het verleden samengewerkt met o.a. Adele, Joss Stone, James Blunt, Will Young en James Morrison. *"Didn't Know Love"* is het eerste nummer op het album waar Céline haar eigen woorden nadrukkelijk tot uiting laat komen, namelijk dat ze voor dit album zich minder wilde richten op het halen van de lange noten, maar meer haar gevoel wilde laten spreken.

8. THANK YOU (4:02)

Geschreven door: Ne-Yo
Gecomponeerd door: Ne-Yo
Geproduceerd door: Jesse "Corparal" Wilson,
Curtis "Sauce" Wilson

"Thank You" is het tweede nummer op het album dat geschreven is door Ne-Yo. Het nummer is één grote dankbetuiging

voor één ieder die je maar wilt bedanken. Met goede wil zou je dit kunnen zien als een *"Thank You"* van Céline aan haar fans. Aangezien Céline haar fans niet noemt in het dankwoord in het albumboekje. *"Thank You, Thank You, Because you didn't have to, Thank you, Thank you, With everything I am Thank you, For the real sacrifice and the truth behind your given heart, And how you never judge a fault in me, Help because you want it too, And for your friendly face, And for just your smile, Simply understanding what I'm going through right now, Just before I lay me down to never wake, I look up and I see you, So with everything I am.."*

9. OVERJOYED (4:06)
Duet met Stevie Wonder
Geschreven door: Stevie Wonder
Gecomponeerd door: Stevie Wonder
Geproduceerd door: "Tricky" Stewart, Aaron Pearce, Kuk Harrell

"Overjoyed" is het eerste van de zes nummers die Céline heeft opgenomen van de Vegas show dat op het album staat. Het is een duet met legende Stevie Wonder. In de Vegas show zingt ze dit nummer met een hologram van Stevie Wonder. Het enige minpuntje aan dit duet is dat ze het niet samen in één studio hebben opgenomen, maar apart van elkaar. Op het moment dat je het opneemt en je bij elkaar bent komt er net iets meer warmte en gevoel in. De mensen die het niet wisten zullen het misschien niet gemerkt hebben, maar op het moment dat je het weet "voel/hoor" je het wel. Speciaal voor deze opname heeft Stevie Wonder het nummer wel opnieuw gearrangeerd, waardoor het nummer wel wat "frisser" en meer van nu is dan het origineel.

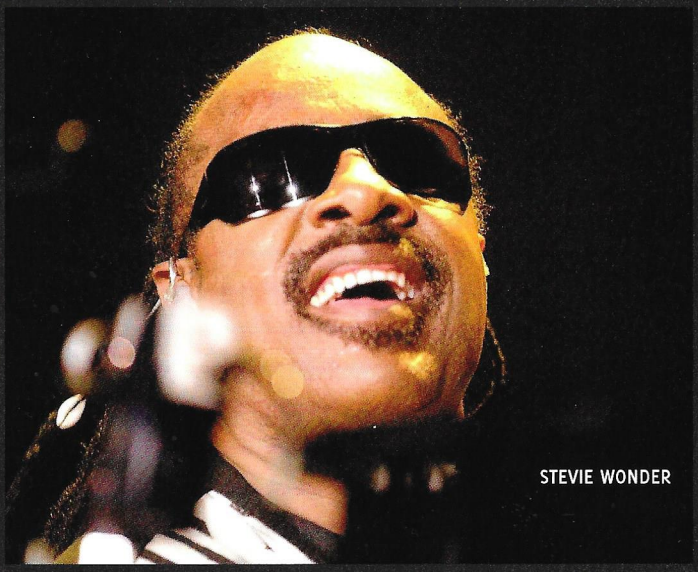
STEVIE WONDER

10. THANKFUL (3:54)
Geschreven door: Dana Parish, Andrew Hollander
Gecomponeerd door: Dana Parish, Andrew Hollander
Geproduceerd door: Emanuel Kiriakou

"Thankful" en *"Always Be Your Girl"* zijn geschreven door Dana Parish en haar man Andrew Hollander. Dana Parish is een singer/songwriter die als zangeres in het verleden kleine successen heeft gehad in Amerika. Na het zien van Céline's documentaire *"Céline: 3 Boys And A New Show"* waren Dana en haar man zo onder de indruk dat ze gelijk inspiratie kregen voor het nummer *"Always Be Your Girl"*. Een lullabye geïnspireerd op Céline's liefde voor haar zoon(s). Via via hebben ze het nummer kunnen aanbieden aan Céline en René, die op hun beurt weer onder de indruk waren van het nummer. Vrijwel direct besloten Céline en René dat dit nummer onderdeel moest uitmaken van het nieuwe album. Dit nummer is daarom ook als eerste nummer van het album opgenomen, namelijk in september 2012. Na het ontvangen van *"Always Be Your Girl"*, hebben Céline en René gelijk gevraagd of ze nog meer nummers hadden. Daarop schreven Parish en Hollander het nummer *"Thankful"*. Dit is een gospelgeoriënteerd nummer waar aan het eind ook een echt gospelkoor meezingt. Dit is de *"Call The Man"* van *"Loved Me Back To Life"*.

DANA PARISH EN ANDREW HOLLANDER

11. AT SEVENTEEN (4:31)
Geschreven door: Janis Ian
Gecomponeerd door: Janis Ian
Geproduceerd door: Babyface

"At Seventeen" is het andere Vegas nummer dat de reguliere tracklist van *"Loved Me Back To Life"* heeft gehaald. Céline heeft dit nummer voor het eerst live gezongen in januari 2008 bij de Grammy-nominatie TV-special als een eerbetoon aan Janis Ian, de originele schijfster en zangeres van het nummer uit 1975. Doordat de tekst van het nummer (een niet al te leuke jeugd wat betreft school, uiterlijk etc.) Céline erg aanspreekt heeft ze er voor gekozen om het nummer in haar Vegas show op te nemen en uiteindelijk ook op te nemen voor haar album. Waar het nummer in Vegas vooral akoestisch wordt uitgevoerd, heeft producer Babyface het nummer voor het album onder handen genomen en het wat meer een R&B sound gegeven.

12. ALWAYS BE YOUR GIRL (4:16)
Geschreven door: Dana Parish, Andrew Hollander
Gecomponeerd door: Dana Parish, Andrew Hollander
Geproduceerd door: Babyface, Walter Afanasieff

13.UNFINISHED SONGS (3:49)
Geschreven door: Diane Warren
Gecomponeerd door: Diane Warren
Geproduceerd door: "Tricky" Stewart, Kyle Townsend, Dernst "D'Mile" Emile II

"Unfinished Songs" is de titelsong van de film *"Song for Marion"* en geschreven door niemand anders dan Diane Warren. Het nummer gaat over het feit dat dingen nooit af zijn voor ze echt af zijn. Een beetje zoals dat een wedstrijd nooit is afgelopen totdat de scheidsrechter of de tijd zegt dat het echt afgelopen is en er altijd nog kansen zijn; *"It ain't over till it's over"*. Het is daarom ook een goed nummer om het album mee te eindigen. Misschien ook een goed nummer om in de toekomst concerten mee af te sluiten, al zal dé afsluiter waarschijnlijk altijd *"My Heart Will Go On"* blijven.

DIANE WARREN

14. HOW DO YOU KEEP THE MUSIC PLAYING (4:22)
Geschreven door: Alan en Marilyn Bergman
Gecomponeerd door: Michel Legrand
Geproduceerd door: "Tricky" Stewart, Aaron Pearce, Kuk Harrell

Op de deluxe versie van het album staan nog twee bonus tracks allebei afkomstig uit de Vegas show namelijk *"How Do You Keep The Music Playing"* dat Céline in haar Vegas show als duet zingt met haarzelf en *"Lullabye (Goodnight, My Angel)"* van Billy Joel dat Céline in haar Vegas show als tribute aan haar zoons zingt. Dit nummer zou in de Vegas show in de nabije toekomst weleens vervangen kunnen worden door *"Always Be Your Girl"*, vinden wij tenminste.

15. LULLABYE (GOODNIGHT, MY ANGEL) (4:19)
Geschreven door: Billy Joel
Gecomponeerd door: Billy Joel
Geproduceerd door: Babyface

Al met al is *"Loved Me Back To Life"* een album geworden dat anders is dan we gewend zijn, maar toch ook wel weer heel erg Céline is. Wat ons heel erg in positieve zin opvalt is dat de teksten van de nummers ondanks dat ze uiteraard weer over hetzelfde gaan (liefde, haar kinderen etc.), sterker zijn dan ze op voorgaande albums zijn geweest. Ook de productie van de nummers is meer van deze tijd, waardoor je kunt zeggen dat dit album Céline is, maar dan in een modern jasje. Haar vorige Engelstalige album heette weliswaar *"Taking Chances"*, maar wij vinden dat ze met dit album uiteindelijk meer "chances" heeft genomen. Ga zo door Céline & team!

STÉPHANIE DE WAARD

COLOFON

Redactie

ANOEK VINCENT
CINDY FRERIKS
MATHIAS DE GROOT
STÉPHANIE DE WAARD
SUZANNE BRUINS

Dank aan

CÉLINE DION, RENÉ ANGÉLIL, DANA PARISH, REGINALD "REGG" SMITH, JESSE "CORPORAL" WILSON, DERNST "D'MILE" EMILE II, DENARIUS "MOTESART" MOTES, SONY MUSIC NEDERLAND, FAME MAGNA PLAZA, THE VIEWS MAGNA PLAZA, COTY BENELUX, AFKE VAN DER VELDE, KIM DE RUITER, JILL D´HONDT, PETER VAN DER MEER, YVONNE BOLMERS en last but not least ALLE CDIP-DONATEURS

Foto's

SUZANNE BRUINS, FELICIA VAN DER BIJ, RICHARD VAN 'T HOF, JILL D'HONDT, KIM DE RUITER, AFKE VAN DER VELDE, LINDSAY CURRIE, SONY MUSIC

CÉLINE DION INFORMATIEPUNT
www.celinedion.nl
donateur@celinedion.nl

***Céline Magazine** is een uitgave van de **Stichting Céline Dion Informatiepunt** voor haar donateurs. Niets uit deze uitgave mag zonder toestemming van de auteur worden hergepubliceerd op welke wijze dan ook.*

Nummer 15 is een éénmalig papieren uitave.
Geprint door PETER PRINT

Billboard

CÈLINE DION IN EEN MODERN JASJE

Voor haar eerste Engelstalige album in zes jaar heeft Céline Dion songwriters als Sia en Ne-Yo gestrikt voor een geluid dat mensen (of in elk geval haar zoon) aan Rihanna doet denken.

Door Andrew Hampp

Céline Dion stopt op dit moment twee albums in haar koffer als ze door het land (en binnenkort Europa) reist: Adele's *"21"* en Rihanna's *"Unapologetic"*. Binnenkort voegt ze hier waarschijnlijk nog een derde aan toe. "Hoe spel je 'Avicii', A-V zoals in 'envy'?", vraagt Dion aan de andere kant van de telefoon in haar huis in Las Vegas, als ze voor het eerst van het Zweedse EDM-fenomeen hoort. Haar interesse is gewekt doordat op Avicii's *"True"* drie nummers staan van Audra May, een jonge singer-songwriter uit Oklahoma en tevens het achternichtje van Judy Garland. Mae heeft twee opvallende tracks geschreven voor *"Loved Me Back to Life"*, Dion's eerste Engelstalige album in zes jaar, waaronder het krachtige *"Breakaway"*, dat waarschijnlijk het meest rauwe, authentieke 'rock' nummer is dat we ooit van Dion hebben gehoord of hadden verwacht.

Haar vorige album mag dan wel *"Taking Chances"* heten, op *"Loved Me Back to Life"* maakt Dion nog grotere stilistische sprongen, samenwerkend met Sia voor de staccato, dubstep titeltrack en eerste single; met Ne-Yo voor het stadionduet *"Incredible"*; met Eg White voor *"Water and a Flame"*, een grauwerige ballad die oorspronkelijk door Daniel Merriweather en Dion's vocale heldin Adele is opgenomen; en met Mae voor zowel *"Breakaway"* als het opzwepende *"Somebody Loves Somebody"* in mineur.

"Ik ben altijd jaloers geweest op mensen die 's avonds uitgaan, één of twee drankjes drinken (of drie of vier) en de volgende ochtend schor zijn en zich beroerd voelen", vertelt Dion over haar ontmoeting met Mae. "Maar dan pakken ze hun gitaar en beginnen ze te zingen, en je moet gewoon huilen, omdat het zo rauw is. Het is zo oprecht. Zo pijnlijk op een goede manier. En ik had zoiets van: 'Ik wil ook een beetje gebroken zijn. Ik heb dat gebroken leven niet, wat heel fijn is, maar kan ik dat van jou lenen? Leer het me alsjeblieft'. En ze leerde het me. Ze heeft me enorm beïnvloed."

Dion heeft ambities gehad om te acteren, dus op *"Loved Me Back to Life"*, dat op 5 november in de winkels ligt, probeert ze verschillende personages uit, in verschillende situaties. "Het was een ontzettend leuk project", zegt ze. "Wat ik (in het verleden) heb gedaan, is iets waar ik erg trots op ben, maar wil ik mijn fans iets geven wat ik al een keer heb gedaan? Nee, dus krijgen ze iets anders. Het is iets gewaagder, maar zeer fris en modern. Door de tekst, de benadering, hoe ze het mixen en ze mijn stem vastleggen zonder er te veel ahornsiroop overheen te gieten."

Dion heeft geen top 40-hit meer gehad sinds *"I Drove All Night"* in 2003, en de popmuziek is het afgelopen decennium alleen maar meer verschoven naar upbeat dancenummers en hiphop. Daarnaast heeft ze de meeste tijd doorgebracht met het zingen van haar grootste hits in haar grensverleggende, vaste show in het Colosseum van Caesars Palace in Las Vegas, die volgens Billboard Boxscore sinds de première in maart 2003 een ontstellende 493,7 miljoen dollar aan kaartverkoop heeft opgebracht.

Daarom begon de promotie voor *"Loved Me Back to Life"* al vroeg, met het optreden van Dion bij *'Jimmy Kimmel Live!'* op 6 september, waar ze een interview gaf en het titelnummer zong, en daarna bij *'The Ellen DeGeneres Show'* op 9 september. Deze week reist ze naar New York, waar ze op 28 oktober zowel bij *'Today'* als bij *'Late Night With Jimmy Fallon'* te gast zal zijn, en op 30 oktober bij *'The View'*. "Met Céline hebben we grote tv-shows nodig. We krijgen haar niet op top 40 radiozenders", zegt Rob Stringer, de voorzitter van platenmaatschappij Columbia. "Elk jaar is er één album dat de volwassen consument verovert, en we hopen dat Céline dat doet, omdat ze vorig jaar een Frans album heeft uitgebracht waarvan er in Frankrijk 1 miljoen zijn verkocht, en ze doet veel televisieoptredens."

In het bijzonder zal ze een intiem privéconcert geven in New York's Edison Ballroom voor Pandora Presents. Deze show voor 1.200 mensen is een bijzonder klein concert voor Dion, die gewend is om in het Colosseum voor een publiek van 4.100 mensen op te treden, en voor nog veel meer als ze op tournee is (eind november doet ze een kleine tour in Europa, waaronder zeven avonden in het Palais Omnisport de Paris Bercy in Parijs, met een capaciteit van 16.000 mensen). Voor de Edison Ballroom show zal Dion haar grootste hits zingen, plus nummers van *"Loved Me Back To Life"*, met name voor de fans in het drie-staten-gebied van New York die haar Pandora-kanaal hebben toegevoegd en daar enthousiast naar hebben geluisterd.

"We hebben dit in verschillende steden door het hele land gedaan", zegt Hoofd Muzikale Samenwerkingen van Pandora, Tommy Page, "en kunnen voor elke stad de artiest bepalen door de muzikale voorkeuren van onze lokale luisteraars te analyseren op basis van de kanalen die ze hebben gemaakt en de nummers die ze hebben 'geliked'. We zijn erg vereerd en enthousiast dat we

deel uitmaken van wat wij denken dat een historisch evenement zal worden."

Dion heeft met dit album ook de sociale media platforms omarmd: ze zit sinds begin september op Twitter (@celinedion heeft meer dan 97.000 volgers), post vaker updates op haar succesvolle Facebook-pagina (14,3 miljoen likes wereldwijd) en nam op 31 oktober zelfs deel aan een *Reddit Ask Me Anything Q&A*. "We weten allemaal dat het lastige voor volwassen artiesten is: Hoe laat je je fans weten dat je iets nieuws hebt?", zegt Greg Linn, Senior Vice President of Marketing van Columbia. "We gaven Perez Hilton de première van een nummer en dat was geweldig: we zagen direct de reactie van fans, die massaal naar Amazon surften en we voelden meteen de opwinding. Het is fantastisch dat Céline en (haar manager/echtgenoot) René Angélil echt openstaan voor uiteenlopende ideeën, waarvan er veel nog niet eens bestonden toen ze haar vorige album uitbracht."

Columbia marketing manager Chris Poppe zegt dat er na de releaseweek in een aantal fasen nog een betaalde televisie en digitale reclamecampagne uitgevouwen zal worden. "We richten ons op 'Black Friday' (de vrijdag na Thanksgiving Day) en dan onthullen we een volledig nieuwe campagne in december. Het gaat er voornamelijk om dat we mensen eraan blijven herinneren 'Als je deze feestdagen één cadeau moet kopen, is dit het'", zegt ze.

ZELFDE CÉLINE, ANDERE STIJL

Zelfs met minder aandacht van het grote publiek dan in haar hoogtijdagen van de jaren '90, waren er grenzen aan de 'edge' die Dion aan haar nieuwe muziek wilde toevoegen. "Ga ik met Eminem zingen? Nee", zegt ze. "Ik word geen Rihanna. Niemand kan Rihanna zijn, behalve Rihanna. Bij dit album ging het erom 'Hoe kan ik niet doen wat ik al heb gedaan?" Maar voor mensen die, als ze houden van wat ik heb gedaan, wil ik niet dat die denken, 'Niet zo wild.' Ik wil gewoon de nummers zingen die ik goed vind. Maar welke nummers, en hoe? Gewoon door de manier waarop je de productie benadert, niet te veel echo, zonder franje, geen stemeffecten, ik leen hier en daar een paar nieuwe woorden."

Op een gegeven moment zou *"Loved Me Back to Life"* meer gaan klinken als de show in Las Vegas waarvoor fans meer dan 80 dollar voor een ticket betalen, met voornamelijk covers en een handjevol nieuwe nummers, voornamelijk ballads. Maar toen er meer nummers binnenkwamen, stelde Columbia de oorspronkelijke releasedatum (najaar 2012) uit, en de meeste covers werden geschrapt en vervangen door originele samenwerkingen met Sia, Babyface, Ne-Yo en het Zweedse songwriter trio Play Production. Van de liedjes uit Dion's show, bleven alleen Stevie Wonder's *"Overjoyed"* (met guest vocals van Wonder zelf) en Janis Ian's *"At Seventeen"* behouden, samen met Billy Joel's *"Lullaby (Goodnight My Angel)"* voor een exclusieve deluxe uitgave die op de relaesedatum bij Target te koop zal zijn.

Dion wist dat ze echt met iets anders bezig was toen haar oudste zoon, de 12-jarige René-Charles, onder de indruk was. "Hij kon het niet geloven. Hij zei: 'Ze hebben vast een fout gemaakt. Ne-Yo en Sia schrijven niet voor mama. Die schrijven voor Rihanna.' RC is mijn lastigste publiek. Ik ben zijn favoriete mama, maar ik ben niet per se zijn favoriete zangeres. Hij luistert naar Eminem en hij wordt straks dertien. Hij luistert niet naar *"Because You Loved Me"*."

Zelfs de te verwachten nummers van een Dion album krijgen een nieuwe twist. Bijvoorbeeld *"Unfinished Songs"*, haar nieuwste samenwerking met Diane Warren (*"Because You Loved Me"*, *"If You Asked Me To"*) is geen ballad met strijkers, maar eerder hun meest uptempo nummer sinds *"Love Can Move Mountains"* uit 1992. Warren ging in 2011 naar Dion's show in Vegas, in de hoop dat ze na de show een paar minuten met Celine zou hebben om haar een vroege versie van *"Unfinished Songs"* te laten horen. Ze zouden dat nummer later die week opnemen toen de zangeres vrij had. Hoewel Dion haar gezinsleven prioriteit geeft ("Ik doe mijn werk zo snel als ik kan en ga dan naar huis. Het is fantastisch en ik doe het zo graag, maar nu weet ik dat het nog beter kan", zegt ze), blijft ze vastberaden om in de studio de perfecte take op te nemen.

"Wat zo indrukwekkend is aan het werken met Céline, wat de goede van de beste scheidt", zegt Warren, "ik ging naar haar show en die duurde bijna twee uur. Ze playbackt niet. Ze zingt nummers die niet makkelijk zijn om te zingen. Daarna gingen we om 11:30 's avonds de studio in, ze bleef tot een uur of vier 's ochtends en ze wilde niet naar huis voordat het perfect was. Ik dacht: 'Daarom zal ze altijd aan de top blijven'. Je werkt vaak met zangers die zeggen: 'Oh, ik maak het de volgende keer wel af.' Zij had net twee uur op het podium gestaan en zong toen nog eens haar longen uit haar lijf. Niet dat dat nodig was: ze deed het de eerste keer al perfect. Er zijn maar weinig mensen zoals zij."

Ne-Yo, die het duet *"Incredible"* heeft opgenomen met Céline en ook de backing vocals voor zijn nummer *"Thank You"*, voegt daaraan toe: "Ik zag mezelf altijd als een songwriter die een beetje kan zingen. Je kunt 'die een beetje kan zingen' niet naast één van de grootste stemmen ter wereld zetten", zegt hij. "Ik kan zeggen dat ik mezelf staande hield, maar ik weet zeker dat de jongens in het team van Michael Jordan wisten dat ze niet zo goed waren als hij, ze waren gewoon blij dat ze er stonden. ['*Incredible*'] is ongetwijfeld één van die nummers die je onoverwinnelijk laat voelen, alsof ik alles kan. Met de (Olympische) Spelen in aantocht, als dan niemand het oppikt, doet iemand zijn werkt niet goed."

En hoewel Dion niet haar eigen nummers schrijft, is er één nummer dat misschien wel haar meest autobiografische is sinds *"A New Day Has Come"* uit 2002: *"Always Be Your Girl"*, voor haar geschreven door het songwriters echtpaar Dana Parish en Andrew Hollander. Het koppel was in oktober 2011 een beetje aan het zappen, toen ze op Dion's documentaire op OWN stuitten, en onder de indruk waren van Dion's open

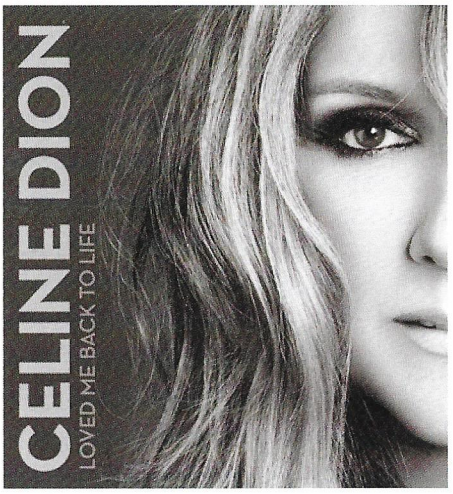

persoonlijkheid en haar gevecht voor gezinsuitbreiding (de tweeling Nelson en Eddy werd in 2010 geboren na meerdere IVF-pogingen).

"We wisten niet dat ze met een nieuw album bezig was", zegt Parish. "We waren gewoon ontzettend geïnspireerd door deze documentaire en haar leven met haar kinderen. Dus de volgende dag gingen we samen zitten en schreven *"Always Be Your Girl"*, over wat ze tegen haar kinderen zou kunnen zeggen."

Het nummer kwam bij Angélil terecht via Parish en Hollander's vriend Peter Lloyd, toen van Razor & Tie Music Publishing, en was onmiddellijk een favoriet van Dion. "René zei: 'Dit is het eerste originele nummer voor het album", herinnert Hollander zich.

Twee jaar nadat ze het voor het eerst heeft opgenomen, heeft Dion nog steeds een sterke band met *"Always Be Your Girl"*.

"Ik heb nu een foto van [René-Charles] voor me, want ik heb hem voor het eerst alleen naar Montréal laten gaan, samen met zijn peetvader en een bodyguard. Ik zei: 'Luister, ik laat je zonder mama naar Montréal gaan.' En als ik aan *"Always Be Your Girl"* denk, dacht ik bij hem daaraan, als hij vertrekt en als hij zijn vrouw ontmoet en als zijn hart wordt gebroken en dat soort dingen. Ik zal er altijd voor hem zijn. 'Ik ben de eerste vrouw in je leven. Ik ben je moeder', dat zal nooit veranderen. Maar het maakte me een beetje emotioneel, op een goede manier. Dit nummer was vooral voor hem, maar natuurlijk zal ik het later vertalen naar mijn tweeling. Zij vliegen nog lang niet alleen."

In de tussentijd is Dion dankbaar voor de stabiliteit die haar vaste contract in Las Vegas haar leven heeft gegeven (ze zette onlangs haar huis in Florida te koop, voor een bedrag van 72,5 miljoen dollar, om nog meer tijd door te brengen in Vegas). Ze hoopt dat het Britney Spears hetzelfde brengt, die ook een contract voor een aantal jaar heeft getekend en binnenkort met haar shows in Planet Hollywood begint, vlak voordat Dion op 30 december terugkeert naar Caesars Palace.

"Het zal haar goed doen", zegt Céline over Spears. "Omdat ze een fantastische performer is, en iedereen verdient een tweede kans. Ik wens haar alle geluk en ik ben blij dat ze onze buurvrouw wordt. Ik kan niet wachten om haar show te zien."

VERTALING: ANOEK VINCENT

THE VOICE

PROMOOT Céline

Een nieuw album in aantocht, de lancering van de eerste single. Dat betekent: promotie! En wat zijn we verwend de afgelopen maanden... Naast alle artikelen en foto's in kranten, tijdschriften en op internet, zagen we Céline eindelijk weer in levende lijve, tijdens de vele interviews en optredens die ze gaf in verschillende TV-shows.

SEPTEMBER

De eerste single van het album en titeltrack *'Loved Me Back To Life'* wordt op 3 september op iTunes als promo gereleased en meteen daarna doet Céline een rondje langs de grote Amerikaanse tv-shows. Zo zit ze op 7 september bij *Jimmy Kimmel Live*, waar ze voor het eerst haar nieuwe single zingt. Het is duidelijk dat ze nog een beetje aan het nummer moet wennen, maar tijdens het interview is ze helemaal de oude, grappige Céline. Ze vertelt over Las Vegas en dat er een maand geleden een gevecht ontstond tijdens één van haar concerten ("I don't know exactly what went wrong. I just hope it wasn't my singing!"), haar jeugd (als kind moest ze haar bord omkeren voor het toetje, omdat ze niet genoeg servies hadden), alle beroemdheden die naar haar show zijn gekomen (Prince kon geen handtekening zetten, omdat hij toen geen naam had), de reden waarom ze haar huis in Florida verkoopt ("I need a bigger place") en natuurlijk haar nieuwe album en de bekende artiesten die daaraan hebben meegewerkt (Ne-Yo, Stevie Wonder).

Op 9 september schuift ze aan bij *Access Hollywood* en heeft ze het onder andere over de jonge popsterren die helemaal los gaan en hoe ze René-Charles probeert te beschermen. Op de vraag voor welke jury's van talentenshows ze al is gevraagd, antwoordt ze dat ze dat niet weet: dat beslist René namelijk allemaal. Spontaan doet ze alsof ze in één van de stoelen van *The Voice* zit. De moves heeft ze al! Verder praat ze over haar ontmoeting en huwelijk met René.

Op 10 september is Céline te zien in *The Today Show*, waar ze tijdens het interview stukjes zingt van *'Loved Me Back To Life'* en ze uitlegt dat dit nummer niet te mooi moet klinken, maar juist alsof ze net wakker is. Verder gaat het over de muziekindustrie, het ouderschap, haar huwelijk met René en hun gezin (onder andere hoe ze met een raar stemmetje karaoke zingt met haar kinderen). Dezelfde dag verschijnt ze ook bij *Extra TV*, een programma dat buiten wordt opgenomen bij de Universal Studio's. Ze legt uit waarom het zes jaar heeft geduurd voordat ze met een nieuw album kwam. Als haar wordt gevraagd naar het succes van haar huwelijk met René, begint ze spontaan te zingen: "I figured it out. I was high and low and everything in between. I was wicked and wild, baby you know what I mean..." en even later "You make me feel

like a natural woman" en "Groove is in the heart". Ook heeft ze het over de relatie tussen René-Charles en de tweeling en hun muziekvoorkeuren (René-Charles houdt van Eminem en de tweeling van The Wiggles).
Op 11 september is Céline te gast bij *Ellen DeGeneres*, waar ze uitbundig dansend opkomt. Ellen begint meteen over het lange haar van de tweeling. Helaas moeten ze straks naar een 'no long hair school'... Ze laten foto's zien van haar huis in Florida en Céline grapt dat de Titanic onderin het zwembad ligt. Ook vertelt ze dat ze een ronddraaiend stomerijrek heeft voor al haar kleding en een elektronisch schoenenrek waarin haar (3.000!) schoenen voorbij rollen (zingt "All around the world ai ai ai I don't wanna wear those...). Daarna leert ze Ellen op een hilarische manier haar stemoefeningen. Ook hier zingt ze haar nieuwe single *'Loved Me Back To Life'*. Deze uitzending komt nog in Nederland op TV, uiteraard horen jullie het van ons als de exacte datum bekend is!

Op 19 september zit Celine aan tafel bij *Larry King*. Natuurlijk vertelt ze over haar nieuwe album en de eerste single, maar ze beantwoordt ook vragen die door fans via Twitter of Facebook zijn gesteld. Zo laat ze weten dat ze in de toekomst misschien wel een eigen kleding- of schoenenlijn wil lanceren. Ook wil ze best samenwerken met Adele, Christina Aguilera en Rihanna, want ze is een grote fan van deze drie zangeressen. Als ze op een dag niet meer kan zingen, zou ze voor haar kinderen zorgen, maar misschien ook wel voor andere zangers, bijvoorbeeld als producer. Ook demonstreert ze weer een aantal stemoefeningen: hilariteit alom!

OKTOBER

Het grote promotieoffensief begint echter eind oktober, vlak voordat het album uitkomt. Op 28 oktober zingt ze in *The Today Show 'Somebody Loves Somebody'* en *'Water and a Flame'*. Dezelfde dag is ze ook te zien in *Late Night with Jimmy Fallon*, waar ze 'Loved Me Back to Life' zingt en haar nieuwe album promoot. Ze speelt ook het spel *'Singing Password'* met Hugh Laurie en presentator Jimmy Fallon. Natuurlijk verloopt dit niet geheel vlekkeloos...

Een dag later, op 29 oktober (uitgezonden op 1 november), geeft Céline een bijzondere showcase in de Edison Ballroom in New York. Tijdens deze intieme show 'Pandora Presents Celine Dion' zingt ze haar grootste hits voor een klein publiek dat voornamelijk uit Pandora-luisteraars bestaat. Ze opent met een medley van 'It's All Coming Back To Me Now' en 'The Power Of Love', direct gevolgd door andere hits, zoals 'Where Does My Heart Beat Now', een nummer dat we haar tot nu toe nog maar zelden live hebben horen zingen, en 'Because You Loved Me', waarbij ze het publiek vraagt om het laatste refrein met haar mee te zingen. Later zingt ze ook een aantal nummer uit haar Vegas-show, zoals 'River Deep, Mountain High' en haar cover van Eric Carmen's 'All By Myself', waarbij ze elke hoge noot feilloos raakt. Natuurlijk ontbreken ook het met een vuist geslagen kruis, het slaan op een onzichtbare drum en het vrije gebruik van de diva-vinger niet. Halverwege de show bedankt Céline het publiek voor hun support gedurende al die jaren en hun geduld voor 'Loved Me Back To Life', waarop een fan schreeuwt dat het veel te lang had geduurd. Céline antwoordt beleefd dat ze in de tussentijd twee baby's heeft gekregen, een Frans album heeft gemaakt en daarnaast ook nog een nieuwe Vegas-show heeft. Ze had het dus best druk!

Ze brengt drie nummers van haar nieuwe album ten gehore, inclusief de eerste single 'Loved Me Back To Life', dat bij het publiek al één van de favorieten is. Daarna zingt ze 'Water And A Flame' en 'At Seventeen'. Dit laatste nummer wordt iets minder goed ontvangen en er klinkt wat geroezemoes in de zaal. Gelukkig weet Céline de aandacht van het publiek weer terug te krijgen met de powerballad *'The Reason'*. Veel fans zingen ieder woord mee. Ze bewaart het hoogtepunt van de avond echter voor het laatst: als toegift doet ze *'My Heart Will Go On'*. Hoewel ze dit nummer al duizenden keren heeft gezongen tijdens tournees en tientallen shows in het Colosseum van Caesars Palace, maakt ze er vanavond een uniek optreden van. Ze doet het iconische fluit-intro namelijk zelf, met haar stem! In de zaal kun je een speld horen vallen...

Op 30 oktober zien we Céline op torenhoge naaldhakken aanschuiven bij *The View*, waar ze meteen spontaan 'Baby, baby, baby... I got the feeling' begint te zingen. Ze vertelt dat René-Charles nu bijna dertien jaar is en dat hij naar Eminem en Rihanna luistert. Hij was perplex dat Sia een nummer had geschreven voor zijn moeder! Ook zegt ze dat de tweeling, net als René-Charles vroeger, moet huilen als ze voor ze zingt. Natuurlijk praat ze ook over het album en haar nieuwe sound ('the bedroom voice') en zingt ze haar nieuwe single *'Loved Me Back To Life'*, live met haar band.

NOVEMBER

Begin november gaat de promotietour langs de tv-shows op volle snelheid door. Op 3 november neemt ze in Québec *Accès Illimité* op, dat een paar dagen later wordt uitgezonden, op 7

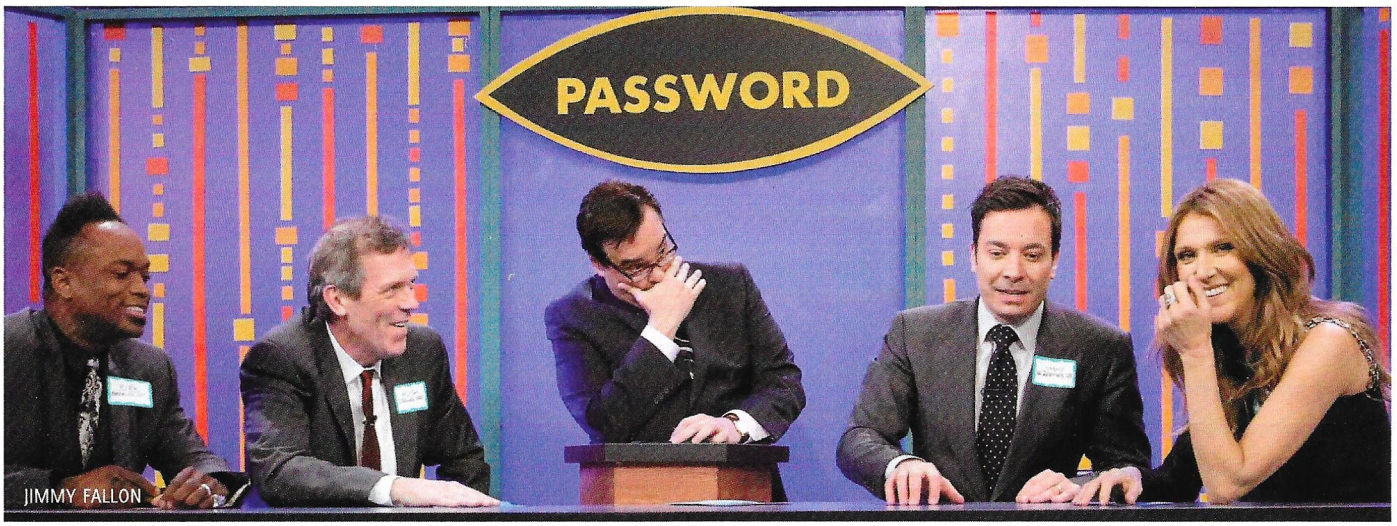

JIMMY FALLON

WETTEN DASS

november. Dit programma biedt een kijkje achter de schermen van *Le Banquier ('Deal or No Deal')*, waarin ze meespeelt voor haar Foundation. We zien Céline vervolgens in actie bij de opnames van *'Loved Me Back To Life'* en Céline vertelt wat het nummer voor haar betekent. René zegt dat hij haar nog nooit zo enthousiast heeft gezien na een recording. Hij werd zelf ook zo geraakt door het nummer dat hij de bodyguards in de studio vroeg om naar het nummer te luisteren. En gelukkig gaven die hun goedkeuring!

Uiteraard zingt ze *'Loved Me Back To Life'* ook bij Le Banquier en als kers op de taart later ook nog het duet *'Incredible'* met Ne-Yo. We zien ook een grappig filmpje waarin ze het geluid test in de toiletten door stukjes van *'Loved Me Back To Life'* te zingen. Als er iemand aankomt, wijst ze hem waar de wc's zijn en zegt ze dat hij op moet schieten, want ze is van plan om ze te kopen: het geluid is er fantastisch! Zelf moet ze er hard om lachen als ze het terugziet en ze probeert uit te leggen waarom ze daar graag oefent. Het programma wordt gepresenteerd door haar vriendin Julie Snyder en het is duidelijk te merken dat de twee goede vriendinnen zijn. De grappen vliegen over en weer. Tot ieders verbazing kiest Celine niet koffer nummer 5 om mee te spelen, haar geluksgetal, maar nummer 19, ze is immers bijna 19 jaar met René getrouwd, maar belangrijker: 1 + 9 = 10 en 10 is 2 keer 5! Als eerste kiest ze koffer 8 om open te maken. Het meisje dat ernaast staat is 37 weken zwanger en door deze koffer als eerste te kiezen, kan zij snel haar hoge hakken uitdoen en gaan uitrusten. Toevallig zit daar het speciale bedrag van 10.000 dollar in, dat direct naar haar Foundation gaat. De tweede koffer die ze kiest is wel nummer 5 en weer heeft ze geluk: hier zit slechts 1 dollar in. Haar moeder, René en Marc Dupré komen ook nog even langs om haar te adviseren en op een gegeven moment doen ze zelfs een dansje! Uiteindelijk sluit ze een deal voor 100.000 dollar.

In dit programma zien we ook beelden van de opnames van *'Incredible'*, *'Water and a Flame'* en *'Unfinished Songs'* en krijgen we een kijkje achter de schermen van haar concert *'Une Seule Fois'* op de Plaines d'Abraham in Québec.

Op 6 november praat ze met Dr. Oz over showbusiness, haar jeugd, de periode dat René kanker had, haar IVF-behandelingen en zingt ze voor de tweede keer *'Somebody Loves Somebody'*.

Twee dagen later, op 8 november, is ze in Londen voor de opnames van *Strictly Come Dancing*. Dit programma is in december uitgezonden op BBC One. Céline zong in deze show het prachtige *'Breakaway'*!

Na Engeland gaat ze door naar Duitsland, waar ze op 9 november te gast is bij *Wetten Dass*. Ze geeft een interview, laat zien dat ze kan jodelen, werkt mee aan een weddenschap waarbij twee kinderen vijf liedjes moeten raden van Andreas Gabalier en zingt *'Loved Me Back To life'*. Regelmatig horen we haar weer haar favoriete Duitse woordje 'wünderbar' gebruiken.

Dezelfde dag geeft ze op de ZDF een kort interview, waarin ze de betekenis achter *'Loved Me Back To Life'* uitlegt. Toen ze het nummer voor het eerst hoorde, zag ze een drama-

tisch beeld voor zich van een tragisch ongeluk en een meisje dat voor haar leven moest vechten. Ze is omringd door politie en ambulancebroeders die haar proberen te reanimeren. Haar vriend houdt haar hand vast en smeekt haar terug te komen. Voor Céline is de 'a a ai' in het begin van het nummer, de hartslag op de monitor in het ziekenhuis en op het moment dat het omlaag gaat (net voor ze begint te zingen), glijdt ze in een coma. Dankzij haar vriend en haar familie houdt ze vol en vecht ze zich een weg terug tot ze weer bijkomt. "Maar de betekenis van het nummer hoeft niet voor iedereen zo dramatisch te zijn hoor", grapt ze.

Op 9 november wordt in Engeland ook het interview in *The Jonathan Ross Show* uitgezonden. Naast haar nieuwe album en nieuwe manier van zingen, praat ze over Las Vegas en het feit dat ze niet René-Charles in de gaten moet houden, maar haar vierde kind: haar man. Ook onthult ze dat ze vaak echt geen zin heeft om weer *'My Heart Will Go On'* te zingen, maar als ze dan naar de mensen in het publiek kijkt, vergeet ze dat en zingt ze het nummer graag voor ze. Maar ze wil niet dat het op haar begrafenis wordt gedraaid! Ze tonen ook beelden van haar deelname aan het Eurovision Songfestival en Céline zegt dat ze zich toen net een paard voelde: er werd massaal gegokt op de winnaar. Ze zingt in deze show niet haar nieuwe single, omdat ze haar stem wil sparen voor haar optreden in *The X Factor UK* de volgende dag. Jonathan Ross wil echter wel een duetje met haar doen en Céline leert hem hoe hij zijn stem moet opwarmen.

Een dag later, op 10 november, is het dan zover: in *The X Factor UK* zingt ze *'Loved Me Back To Life'*. Tijdens de uitzending twittert Sharon Osbourne het volgende: "There is no better female artist in the world today. @celinedion, amazing!" Na Duitsland vliegt Céline meteen door naar Parijs, waar de promotie voor het album wordt voortgezet. Zo is ze onder andere op 16 november te gast in de grote tv-show *C'est Votre Vie* en geeft ze een interview voor France 2 News, voordat ze met haar langverwachte reeks concerten in Antwerpen en Parijs begint.

Na de mini-tour van 2013 is het nog niet afgelopen, op 17 december, de dag dat Céline en René 19 jaar getrouwd zijn zingt Céline tijdens de finale van *The Voice* in de Verenigde Staten de tweede single *'Incredible'* live samen met Ne-Yo. Ook zingt ze met de latere winnares Tessane Chin *"Love Can Move Mountains"*.

Nu is het dan eindelijk even tijd voor een welverdiende kerstvakantie voor Céline, René en de kinderen. Eind december starten de shows in Las Vegas weer.

ANOEK VINCENT

PRIJSVRAAG

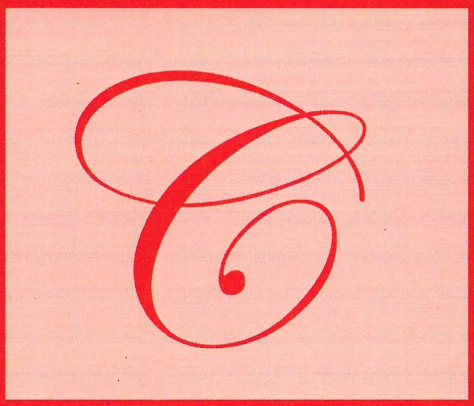

Naast de 15 tracks op de deluxe versie van het album "Loved Me Back To Life" heeft de Japanse uitgave van het album nog een track, die helaas de andere versies in de wereld niet heeft gehaald. Welk nummer is dit?

Weet je het antwoord op deze vraag, stuur dan een e-mail naar *donateur@celinedion.nl* met het betreffende nummer, je naam en je volledige adresgegevens o.v.v. "Prijsvraag Céline Magazine 15". Uit de goede inzenders trekken wij een prijswinnaar die een leuke prijs van ons ontvangt!

LOVED ME BACK TO LIFE

The producers

Naast alle (achtergrond)informatie over Céline's nieuwe album, wilden we jullie ook een kijkje achter de schermen geven. Hiervoor hebben we de afgelopen tijd interviews gehouden met een aantal grote producers die hun medewerking aan "Loved Me Back To Life" hebben verleend:

Reginald Smith (die eerder ook een videoboodschap voor de releaseparty heeft opgenomen) en Jesse Wilson zijn samen verantwoordelijk voor het door Ne-Yo geschreven nummer "Thank You". Dernst Emile II co-produceerde "Unfinished Songs". En als laatste, maar zeker niet de minste, Denarius "Motesart" Motes, die samen met Hasham "Sham" Hussain de productie verzorgde voor de titeltrack, geschreven door Sia.
Op het moment van schrijven, hadden we nog interviews met een aantal andere songwriters/producers lopen. Deze konden we echter helaas niet op tijd in het magazine krijgen en hebben jullie nog van ons te goed in de komende (digitale) magazines.

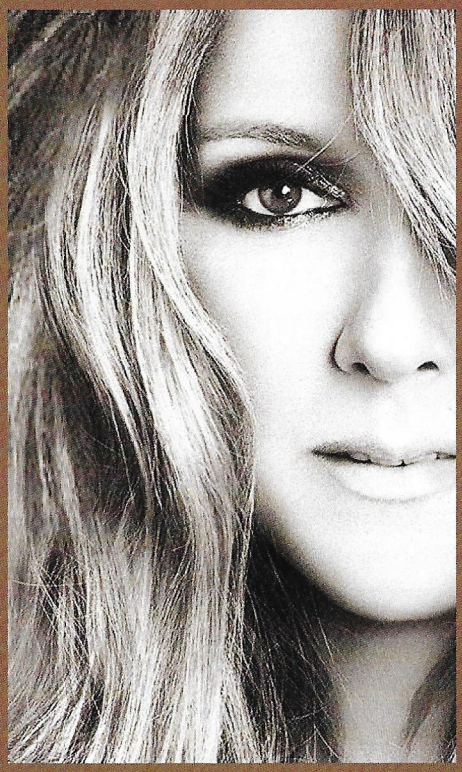

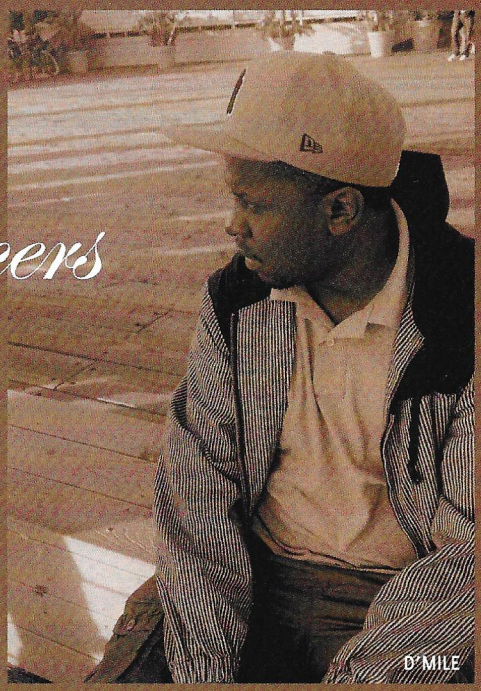

D'MILE

Naam: Dernst Emile II
Bijnaam: "D'Mile"
Bekend van: De nummers *"Feedback"* en *"Luv"* door Janet Jackson en alle intermezzo's op haar album *"Discipline"*. *"Shades"* door Diddy-Dirty Money. *"Gonna Breakthrough"* en *"In The Morning"* door Mary J. Blige. *"What Is Love"* door Jennifer Lopez .
Nummer op *"Loved Me Back To Life*: **"Unfinished Songs"**

Wie is Dernst?
Ik kom uit Brooklyn, New York. Mijn ouders komen uit Haïti. Mijn vader is gitarist en muziekleraar en mijn moeder is zangeres, dus muziek speelde al een belangrijke rol in mijn familie voordat ik werd geboren. Ze zeggen dat ik muziek begon te maken toen ik twee jaar oud was. Waarschijnlijk ben ik toen ook al begonnen met produceren. Toen ik 16 of 17 jaar was begon ik het echt serieus te nemen en toen ik 19 was kreeg ik mijn eerste baantje. Je kunt zeggen dat muziek me sindsdien nooit heeft verlaten. Waarschijnlijk de beste relatie die ik ooit heb gehad, lol...

Waar komt je bijnaam vandaan?
Dat is een grappig verhaal... Hoewel het natuurlijk van mijn echte naam afkomt, die ik afkortte tot D. Emile, onder andere omdat mijn hele familie mij Dee noemde sinds ik een baby was. En toen werd ik bij mijn derde baantje voorgesteld aan een belangrijke producer, waar ik vlak daarna een aantal jaar mee zou samenwerken. Hij noemde me steeds D.Mile (Dee Mile), en ik was te veel onder de indruk van hem, te zenuwachtig, en te opgewonden om hem te verbeteren. Dus ik besloot dat ik dat beter vond klinken en het bleef hangen. Toen besloot ik om D.Mile te veranderen in D'Mile, omdat dat er beter uitzag.

Waarom producer?
Ik denk dat ik, doordat ik altijd omringd was door muziek en door het gevoel dat muziek me gaf (of ik nu iets nieuws maakte of naar de radio of een cd luisterde), leerde om van muziek te houden en het te waarderen. Als kind luisterde ik naar mijn vader en moeder als ze jam- of opnamesessies hadden, en het soort muziek dat ze maakten, varieerde van Haïtiaanse muziek, tot jazz, funk, wereldmuziek, en een mix van dat alles (het meeste gebaseerd op jazz).

Toen ik ouder werd ontdekte ik hip hop, redelijk laat, en Biggie (Red: The Notorious B.I.G.) was één van de eerste rappers die ik hoorde. Daarna breidde het snel uit naar pop, rock, country, alles! Gewoon goede muziek, het maakte me niet uit welk genre. Ik begreep waar ik naar luisterde en het was eigenlijk automatisch wat ik wilde doen. Ik wilde heel graag de allerjongste producer ooit zijn. Er zijn niet veel mensen die het weten, maar ik produceerde mijn allereerste nummer toen ik 6 jaar oud was. Het was een intermezzo voor het eerste album van mijn moeder. Ze was een zangeres die voornamelijk bekend was bij Haïtianen. Ze heet Yanick Etienne, mocht je meer informatie over haar willen opzoeken. Ze zong en tourde ook met Bryan Ferry en Roxy Music. In hun hit 'Avalon' zingt mijn moeder falsetto ad-libs in het intro van het nummer. Dus hier werd ik gewoon in geboren. Niet verplicht hoor, het was gewoon onvermijdelijk...

Invloeden?
Mijn moeder, vader, Michael en Janet, dus daar komen automatisch Quincy Jones, Jimmy Jam en Terry Louis bij, Herbie Hancock, Stevie Wonder, Prince, Timbaland, Pharrell en Chad Hugo, Rodney Jerkins, en zo kan ik nog wel even doorgaan. Zo veel verschillende mensen, vanwege veel verschillende redenen.

Werkt op dit moment met?
Ik werk op dit moment met Tricky en The-Dream, en met een aantal nieuwe artiesten. Ik zou heel graag samenwerken met Justin Timberlake (hij heeft meegewerkt aan "Shades", dus technisch gezien heb ik al met hem gewerkt ;)), hoewel ik denk dat hij goed zit met Timbaland. Verder met Rihanna, hopelijk nog eens met Céline, Beyoncé, Drake,

Paramore (wat waarschijnlijk nooit gaat gebeuren lol), en eigenlijk met iedereen die graag met mij wil werken.

Toekomstplannen?
Ik wil mijn muziek graag verder uitbreiden naar verschillende genres. Ik wil laten zien dat ik het ene moment met een rockband kan werken en het volgende moment met een R&B artiest, deel uitmaken van soundtracks en misschien uiteindelijk zelfs zelf een soundtrack maken. Ik wil de wereld laten zien hoe ik met elk soort muziek werk waar ik van houd.

Hoe kunnen we je online vinden?
Twitter: *@dmile85*
Facebook: *Dmile*

REGG

D'MILE

D'MILE

Naam: Reginald Smith
Bijnaam: "Regg"
Bekend van: 'Carry On' door Ne-Yo en *'Plastic Roses'* door Jessica Sanchez.
Nummer op *"Loved Me Back To Life": "Thank You"*

Wie is Reginald?
Ik ben een muziekproducer/songwriter uit Virginia, Verenigde Staten. Ik heb voor een aantal grote artiesten geproduceerd, zoals Ne-Yo, Céline Dion, Jessica Sanchez, 50 Cent, Meek Mill, enz. Ik ben gek op het maken van muziek/songwriting en werk graag met getalenteerde mensen!

Waarom producer?
Eerlijk gezegd, ben ik een rapper en op een dag wilde ik mijn eigen muziek om op te rappen. Dus leerde ik hoe ik muziek moest creëren. Maar daarnaast had ik altijd het gevoel dat ik elk muziekgenre kon maken dat ik wilde. Ik zou niet zeggen dat ik er altijd van heb gedroomd om een grote muziekproducer te zijn, maar na verloop van tijd ging ik steeds meer produceren en toen is de droom ontstaan om echt een goede producer te worden en iets positiefs bij te dragen aan de wereld.

Invloeden?
God! En mijn ouders. Op muzikaal gebied moet ik echt zeggen Timbaland, Puff Daddy en The Neptunes, omdat ik jaren geleden sterk door hen ben beïnvloed op productiegebied. Maar ik ben een enorme fan van Fleetwood Mac. Ik ben helemaal ondersteboven van hun muziek!

Werkt op dit moment met?
Ik wil niet al te veel verklappen, maar ik kan jullie vertellen dat ik werk aan een aantal releases voor 2014! Ik vind het altijd te gek om met Ne-Yo te werken, hij is zo'n geweldige songwriter. Céline Dion, Rihanna en ook Beyonce zouden geweldig zijn. Het werken als producer voor Céline Dion heeft me doen beseffen dat als ik voor Céline Dion kan produceren, ik voor iedereen kan produceren!

Toekomstplannen?
Mijn plannen voor de toekomst zijn om geweldige muziek te blijven maken, en andere levens te raken via deze prachtige gave die creativiteit is. Helpen, inspireren en levens redden en mensen de hoop geven dat je doelen en dromen werkelijkheid kunnen worden!

Hoe kunnen we je online vinden?
Twitter: *@producedbyregg*
Instagram: *producedbyregg*
Vine: *producedbyregg*
Tumblr: *reginaldreggsmith.tumblr.com*

REGG

Naam: Jesse W. Wilson
Bijnaam: "Corporal"
Bekend van: *"First Dance"* door Justin Bieber ft. Usher, *"Telekinesis"* door Ne-Yo. *"Tired Of Dreaming"* door Wale ft. Rick Ross & Ne-Yo.
Nummer op *"Loved Me Back To Life"*: *"Thank You"*

Wie is Jesse?
Ik ben een producer/songwriter/componist en ik kom oorspronkelijk uit Harlem, New York. Op dit moment woon en werk ik in Los Angeles.

Waar komt je bijnaam vandaan?
In mijn jonge jaren werd ik al door mijn vrienden "Corporal" genoemd en dit is eigenlijk blijven hangen.

Waarom producer?
Ik begon met het produceren van muziek toen ik mijn moeder op 14-jarige leeftijd verloor. Het is nooit echt een droom geweest, maar ik ontdekte gaandeweg dat het mijn grote passie is.

Invloeden?
Quincy Jones, David Foster, Smokey Robinson, Lionel Richie & Ne-Yo

Werkt op dit moment met?
Op het moment werk ik samen met Jaz-Z en Will Smith aan de muziek voor "Annie: The Musical". Daarnaast ben ik ook bezig voor de soundtrack van "The Fast & Furious 7"

Toekomstplannen?
Ik ben van plan alleen maar muziek van hoge kwaliteit te maken zolang ik nog in deze industrie werk. Ook wil ik duidelijk maken waarom ik voor dit beroep heb gekozen en zoveel mogelijk mensen inspireren met mijn "gift of music".

Hoe kunnen we je online vinden?
Twitter: @Thecorpshow
Instagram: Thecorpshow

Naam: Denarius Motes
Bijnaam: "Motesart"
Bekend van: *"Anybody out there"* door Knaan ft. Nelly Furtado. *"Save A Life"* door Shaggy. *"Rock Paper Scissors"* door Melaine Fiona.
Nummer op *"Loved Me Back To Life"*: *"Loved Me Back To Life"*

Wie is Denarius?
Ik kom oorspronkelijk uit New York, maar woon momenteel in Californië. Je kan denk ik wel zeggen dat ik een "echte" muzikant ben, omdat ik een aantal instrumenten bespeel. Op het moment zijn mijn favoriete instrumenten de piano, gitaar, drums, basgitaar, trompet en orgel. Ik ben eigenlijk mijn hele leven al een muzikant; ik begon met het spelen van muziek in mijn vaders kerk en ik heb daarna eigenlijk diverse instrumenten bespeeld in diverse genres.

Waar komt je bijnaam vandaan?
Deze vraag krijg ik vaak van heel veel mensen. Het is een combinatie van mijn achternaam (Motes) en het beroep dat ik uitoefen ("art"; kunst), bij elkaar dus Motesart. En omdat ik vanaf heel jong ben begonnen met het spelen van piano en ik van mening ben dat mijn stijl kunstzinnig is, vond ik het een toepasselijke (bij)naam.

Waarom producer?
In mijn jeugd was ik altijd de muzikale leider in een band. En daar begon het eigenlijk te kriebelen om te produceren. Ik wilde horen hoe de muziek die ik bedacht, zou klinken op de radio en in grote bands en zalen. Na het produceren van een aantal liedjes voor mijn schoolband, wist ik het zeker. Ik heb altijd al geweten dat ik iets in de muziek wilde doen, maar nu ik producer ben, heb ik één van mijn grootste dromen vervuld. En daarnaast natuurlijk ook het feit dat m'n muziek wereldwijd te horen is en gespeeld wordt.

Invloeden?
Prince, Michael Jackson, James Brown, Whitney Houston, Al Green, Andrea Crouch, The Clark Sisters, Slash en Elton John om maar een paar te noemen. Als producer kijk ik erg op naar Timbaland, Rodney Jerkins, Babyface, Prince en Quincy Jones.

Werkt op dit moment met?
Op dit moment leg ik de laatste hand aan het album voor Fefe Dobson. Daarnaast ben ik bezig voor Demi Lovato, Jason DeRulo, Ariana Grande, Skylar Grey en nog een paar artiesten. Ik wil dolgraag nog werken met Beyonce, Rihanna, Maroon 5, Usher, Ne-Yo, Kirk Franklin en zo kan ik er nog wel een paar noemen.

Toekomstplannen?
Ik wil muziek maken die tijdloos is.... en uiteraard dat mijn muziek nog jarenlang over de hele wereld wordt gespeeld!

Hoe kunnen we je online vinden?
Op dit moment werken we nog aan mijn website en Wikipedia-pagina. Daarnaast ben ik te vinden op **Twitter:** *@TheMotesart.*

INTERVIEW

Bedankt dat jullie mee wilden werken aan dit interview! Om maar gelijk met de deur in huis te vallen, wat is jullie favoriete nummer van het album (naast dat van jullie zelf)?

D'Mile: *Ik heb een aantal nummers gehoord en ik vind het duet met Stevie Wonder geweldig. Dat is één van mijn favoriete nummers van hem.*

Regg: *Naast "Thank You", zou ik zeggen "Didn't Know Love". Ik vind de manier waarop ze zingt en hoe 'soulful' de hele cd klinkt echt geweldig, vooral de strijkinstrumenten. Ik heb het album zelfs op vinyl gekocht!*

Corporal: *Mijn favorieten zijn "Incredible" met Ne-Yo & "Overjoyed" met Stevie Wonder!*

Motesart: *Mijn favoriete nummer is Céline's duet met Ne-Yo, "Incredible".*

En als jullie één nummer van Céline moeten kiezen, welke is dan jullie favoriet?

D'Mile: *Oef, dat is lastig! Ik moet er twee noemen: "That's The Way It Is" en "If You Ask Me To". Eigenlijk wil ik er nog een kiezen...*

Regg: *Ik wil niet vooringenomen klinken, maar "Thank You" zal altijd mijn favoriet zijn, omdat het mijn leven heeft veranderd, haha.*

Corporal: *"My Heart Will Go On"*

Motesart: *Mijn absolute favoriet is de Titanic soundtrack, "My Heart Will Go On". Ik krijg kippenvel elke keer als ik 'm hoor.*

Hebben jullie eigenlijk al de kans gehad om Céline te ontmoeten?

D'Mile: *Nee, helaas nog niet! Ik hoop dat ik haar in de toekomst een keer zal ontmoeten.*

Regg: *Ik heb haar jammer genoeg nog niet persoonlijk ontmoet. Op de dag dat ze het nummer opnam (Red: 28 maart 2013), zat ik helaas aan de andere kant van het land. Jullie weten niet hoe graag ik in die studio had willen zitten met zo'n legendarische diva als Céline! Maar we hebben het nummer toch kunnen maken en de productie ervan kunnen doen.*

Corporal: *Ik heb Céline mogen ontmoeten in de Palms opnamestudio in Las Vegas. Wat me het meest is bijgebleven aan mijn ontmoeting is toen Céline de studio binnenkwam, samen met haar man René en meteen tegen me zei: "Ik ben hier om naar jou te luisteren, dit nummer is een "must" in mijn leven." Om door zo'n geweldig persoon erkend te worden betekent enorm veel voor mij.*

Motesart: *Ik heb Céline voor het eerst ontmoet backstage bij de "Jimmy Kimmel Live" show. Ik vond haar een ontzettend warm en lief persoon. Toen Céline me zag, kwam ze gelijk op me af, wilde ze mij knuffelen en bedankte ze me voor zo'n goed nummer. Ik kan me nog steeds herinneren hoe ze de gitaarsolo uit het nummer voor me nadeed met luchtgitaar, dat was echt geweldig!*

We willen het eerlijk weten... Regg en Motesart, hoe dachten jullie over Céline voordat je een nummer voor haar mocht produceren?

Regg: *Céline! Ik zag haar als de geweldige legende die ze is! Ik zal eerlijk toegeven dat ik nooit had gedacht dat ik de kans zou krijgen om een nummer voor haar te produceren. Ik bedoel, hallo, het is Céline Dion haha! Een van de momenten in mijn leven waar ik het meest trots op ben! Ik ben God zo dankbaar voor deze enorme zegen! Ze is fantastisch.*

Motesart: *Ik ben al heel lang een fan van Céline, haar stem is tijdloos en klassiek. Het is nooit bij mij opgekomen dat ik de kans zou krijgen om met haar samen te werken, maar ik ben erg blij dat ze niet alleen mijn nummer heeft ingezongen, maar ook het hele album naar het nummer heeft vernoemd!*

Laten we het over produceren hebben. Hoe gaan jullie te werk bij het produceren van een nummer?

D'Mile: *Voor mij verschilt het proces, afhankelijk van de vibe of de persoon waar ik mee werk. Soms creëer ik een track vanaf nul, soms heb ik al iets gedaan, of ik werk er samen met de schrijver aan. Ik ben ten slotte nog een hele tijd bezig met 'post producing', als de schrijvers of artiesten klaar zijn met hun deel.*

Regg: *Haha, dat is elke keer weer anders bij mij. Als ik muziek creëer probeer ik soms een goede melodie te vinden of een paar geweldige akkoorden, waarvan ik echt hoor dat ze bijzonder zijn. Sommige mensen horen het nummer al in hun hoofd voordat ze het maken. Ik heb soms echt geen idee hoe het resultaat wordt. Ik probeer van alles uit en als ik iets hoor wat me bevalt, ga ik daarmee verder en vaak komt het dan vanzelf.*

Corporal: *De meeste mensen denken dat een nummer produceren simpel is, dat is absoluut niet waar. Het maken van "beats" en het daadwerkelijk produceren van iets zijn twee uitersten, zowel in vaardigheid, als geluid.*

Motesart: *Het begint bij mij met een idee, dat kan een melodie of concept zijn. Dit mondt vervolgens uit in een verhaal. Afhankelijk met wie je samenwerkt, beslis je hierna of het een up-tempo, ballad, of mid-tempo nummer wordt. En pas dan beginnen we aan de songtekst. Het gebeurt vaak dat ik al een bepaalde beat of melodielijn heb gemaakt, voordat ik input heb gekregen van de tekstschrijver of artiest. Soms horen ze iets wat ze willen toevoegen, om het onderwerp waarover ze zingen te benadrukken. Dat is het eigenlijk...*

Regg en Corporal, jullie hebben *"Thank You"* geproduceerd, wat kunnen jullie ons over de totstandkoming ervan vertellen?

Corporal: *Ik heb eigenlijk alle instrumenten uit het nummer bespeeld en gearrangeerd.*

Regg: *Mijn bijdrage aan het nummer, was het uitwerken van de muziek en de noodzakelijke productiewijzigingen aanbrengen om een geweldige plaat te maken. We hebben het nummer eerder dit jaar opgenomen en ik ben zo blij dat iedereen het nu eindelijk kan horen!*

Je bent niet de enige! En ben je tevreden over het eindresultaat Regg?

Regg: *Ik moet echt zeggen dat ik heel tevreden ben! Het is net zo geweldig geworden als ik me had voorgesteld. Eerlijk gezegd denk ik niet dat ik iets anders gedaan zou hebben!*

Corporal, hoe was het om met Ne-Yo en "Regg" te werken?

Corporal: *Het was een eer om met ze samen te werken. Ne-Yo is als een broer voor mij, maar ook een mentor. Regg is ook een broer, waar ik weer een mentor voor ben. We hebben al eerder met z'n drieën samengewerkt voor het nummer "Carry On" van Ne-Yo.*

D'Mile, voor Céline heb je *"Unfinished Songs"* mede geproduceerd, een geweldig nummer!

D'Mile: *Dank je wel. Het nummer was al geschreven door Diane Warren en volgens mij vroeg Céline "Tricky" Stewart om haar te helpen met de afronding. Ik werd gebeld door Tricky met de vraag of ik hem wilde helpen met het nummer. We hadden vlak daarvoor samengewerkt en hij dacht dat ik hier de perfecte persoon voor was. Ik moet toegeven dat ik twijfelde of ik dat wel wilde en stemde niet toe voordat ik het nummer had gehoord. Dus hij stuurde me de bestanden, ik luisterde opzettelijk naar de acapella versie en toen had ik meteen een idee van hoe ik dacht dat het moest klinken. Ik ging er direct mee aan de slag! Het gekke is dat ik op dat moment nog midden in een andere sessie zat, lol. Ik maakte er een grove versie van op mijn telefoon en stuurde het meteen terug naar Tricky. De dagen daarna hebben Tricky en ik het nummer samen afgemaakt. De rest is geschiedenis.*

Om even verder te gaan over het nummer. Er bestaan twee versies van *"Unfinished Songs"*: de versie die we tijdens de aftiteling van de gelijknamige film horen en de albumversie. Kun je ons hier meer over vertellen?

D'Mile: *Ja, nadat ik mijn idee voor de productie had verstuurd, besloot ik te luisteren naar waar het nummer oorspronkelijk vandaan kwam, wat ook verklaart waarom de akkoorden iets anders waren. Ik dacht dat het een goede eerste opzet was, die ze uiteindelijk weer zouden veranderen. Ik wist op dat moment dat het alleen voor de film zou zijn. Ik had geen idee dat het ook op haar album zou komen, totdat ik het in de pre-order op iTunes zag staan. Ik hoorde dat Tricky er pas een week na de releasedatum achter kwam dat het nummer op het album stond! Het was echt geweldig nieuws.*

SAUCE, CÉLINE & CORPORAL

Dat kunnen we ons voorstellen! Motesart, het nummer dat jij hebt gecomponeerd en geproduceerd voor Céline is *"Loved Me Back To Life"*. Wat kun je ons erover vertellen?

Motesart: *Ik heb de melodie voor "Loved Me Back To Life" bedacht en geproduceerd in mijn vroegere thuisstudio in New York. Ik weet nog dat ik rond 2:00 uur 's nachts wakker werd met een idee voor een pianostuk, dus nam ik het gelijk op. Als eerst kwam ik op het refrein en vervolgens voegde ik daaraan de strijkers toe. Mijn idee was om een popnummer te maken met een wat "smerige" basis (om het maar zo te noemen), dat werden de drums. Omdat ik bekend sta dat ik op mijn nummers de instrumenten live speel, was dat voor "Loved Me Back To Life" niet anders; de gitaarsolo die je in het nummer hoort, heb ik zelf gespeeld. Toen ik de muziek af had, stuurde ik het nummer naar mijn muzikale partner "Sham" (Red: bijnaam Hasham Hussain), die destijds in de studio bezig was met Sia. Zij schreef er een tekst op en nam vervolgens het nummer op.*

De fans waren meteen dol op het nummer, ze vonden "Loved Me Back To Life" verfrissend, modern en toch "Céline". Hoe tevreden ben jij over het eindresultaat?

Motesart: *Het eindresultaat is BETER dan dat ik ooit had kunnen dromen. Toen ik 'm voor het eerst hoorde, was ik diep onder de indruk van Sia's tekst en de richting die het nummer op is gegaan. En toen Céline haar magische stem opnam en het compleet maakte, kon ik niet trotser zijn op het resultaat. Ik zou er niks aan veranderen, ze heeft mijn muziek tot leven laten komen. Prachtige woorden!*

We hebben nog een laatste vraag... er verschenen geruchten dat er een duet versie (tussen Céline en Sia) bestaat van het nummer. Weet jij hier iets van af?

Motesart: *Zover ik weet, heb ik niks gehoord of gezien over een duet versie, maar ik ben er van overtuigd dat als er weer een mogelijkheid komt, ze samen nog meer mooie muziek zullen maken!*

We zijn aan het eind gekomen van het interview. We waarderen het enorm dat jullie de tijd hebben genomen om dit interview met ons te doen!

D'Mile: *Graag gedaan! Ik doe te weinig interviews, ik weet niet eens meer wanneer de laatste keer was, lol.*

Regg: *Nee, jullie bedankt! Ik vind het altijd leuk om met fans van mijn muziek te praten! Zoek me online op, ik kijk ernaar uit om jullie daar te spreken!*

Corporal: *Bedankt dat jullie mij hebben gevraagd voor dit interview!*

Motesart: *Heel graag gedaan! Jullie ook bedankt voor de mogelijkheid om dichterbij de fans te komen, dat waardeer ik ook erg!*

INTERVIEWS: MATHIAS DE GROOT

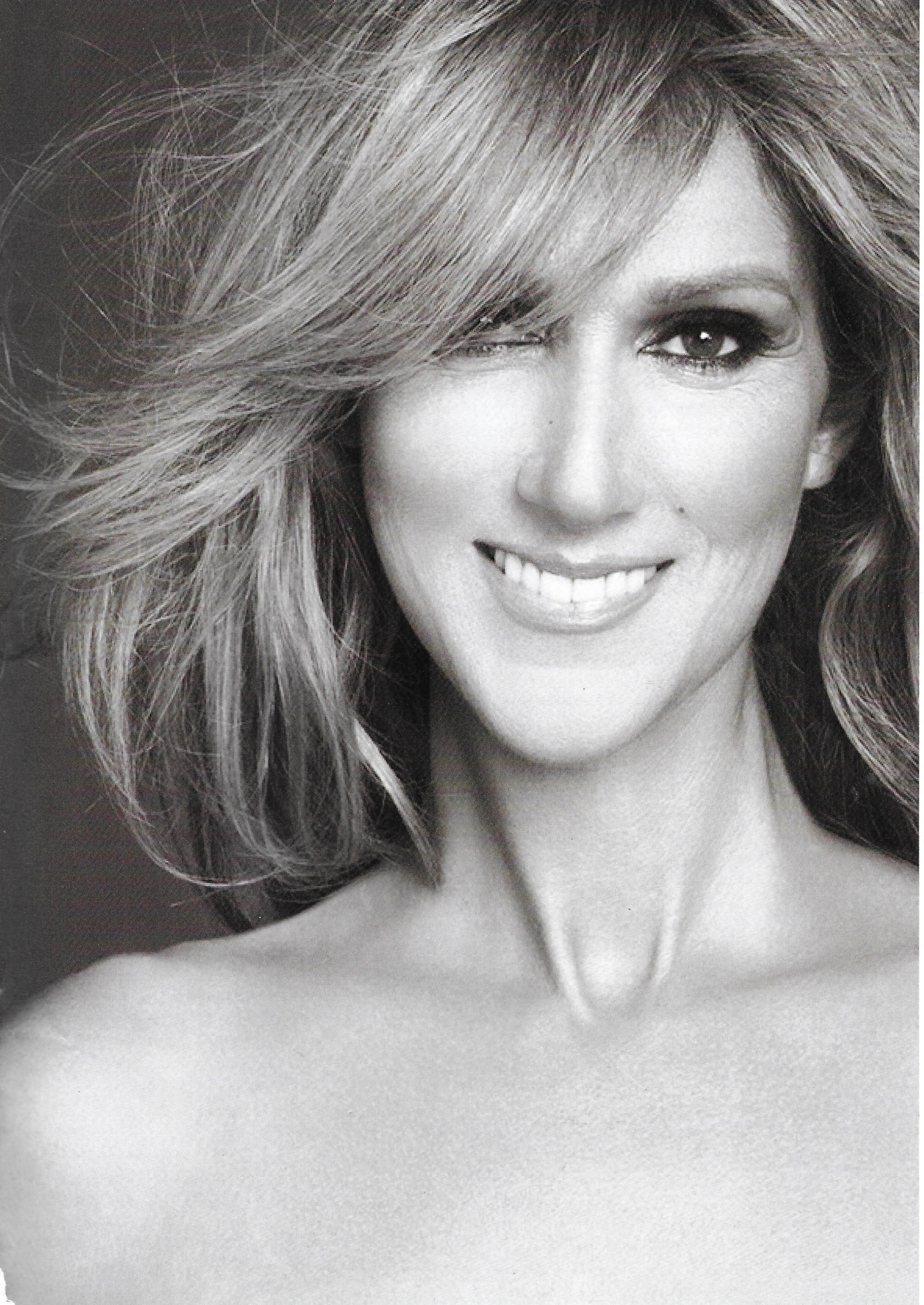

RELEASEPARTY LOVED ME BACK TO LIFE

Als Céline na 6 jaar weer een nieuw Engelstalig album uitbrengt, dan kunnen wij dat natuurlijk niet onopgemerkt voorbij laten gaan. Om die reden besloten wij, om samen met Sony Music Nederland, een releaseparty te organiseren.

De voorbereidingen voor de releaseparty hebben een aantal weken in beslag genomen en bestonden voornamelijk uit het plannen van de invulling van de avond en het zoeken van de perfecte locatie. Het lastige van zo'n avond is vooral de invulling. Wanneer je zeker weet dat mensen het album nog niet gehoord hebben, dan is het heel eenvoudig, dan richt je alle pijlen op het laten horen van alle nummers. In deze tijd waarin internet niet meer weg te denken is, is dat echter onmogelijk. Nummers lekken uit, soms zelfs hele albums. Iedereen heeft wel wat gehoord, dan kun je niet nummer voor nummer alles laten horen.

Wanneer de verrassing dus niet in de nieuwe nummers zit, hoewel dat voor sommige fans (die zich konden inhouden om nummers te luisteren) wel zo is geweest, moet je het dus zoeken in andere bijzonderheden. En die bijzonderheid werd dit keer mogelijk gemaakt door Sony Music Nederland. Wij mochten namelijk exclusief twee plaatsen weggeven aan onze donateurs voor een meet & greet met Céline. Zoals jullie je dat wel kunnen voorstellen, zou dat HET moment van de avond worden, waar iedereen naar toe zou leven.

HET EVENEMENT

Donderdag 31 oktober was het dan zover, in The Views / FAME Plaza in Magna Plaza in Amsterdam vond de releaseparty plaats. Een mooie locatie in het centrum van onze hoofdstad. Langzaam druppelden de fans binnen. De toegang tot de releaseparty was het kopen van het album. Bij binnenkomst kreeg iedereen dan ook een goodiebag met daarin het album, een poster, een pen, een single, wat parfumsamples en een foto. Er werd echter nog iets uitgedeeld: een nummer. Dit nummer zou later op de avond toegang geven tot prijzen die uitgereikt zouden worden.

Onder het genot van een drankje en een echte *"Loved Me Back To Life"* tompouce begon het programma met *"Always Be Your Girl"* en *"Thankful"*. Voor deze gelegenheid heeft de schrijfster van deze nummers, Dana Parish, een videoboodschap voor ons opgenomen. Hierin introduceert ze zichzelf en vertelt ze dat ze naar aanleiding van *"3 Boys And A New Show"* een nummer voor Céline had geschreven en al vrij snel bericht kreeg van Céline's management dat ze graag het nummer wilde opnemen. Hier was ze natuurlijk heel gelukkig mee. Daarnaast vroeg het management of ze nog meer nummers had, omdat Céline erg dol was op het nummer. Kort daarop schreef ze – opnieuw samen met haar man en mede-schrijver, Andrew Hollander – het nummer *"Thankful"*. Net voordat Parish de videoboodschap voor ons had opgenomen, ontmoette ze Céline voor het eerst bij de opnames van *Jimmy Fallon* in New York.

Zoals gezegd had iedereen bij binnenkomst een nummer gekregen. Maar dat was niet het enige. Er waren ook vijf goodiebags gevuld met een *"Signature"* parfumsample. De fans die deze parfumsample in hun goodiebag hadden, mochten voor het eerst deze avond een prijs uitkiezen. Ondertussen speelden een aantal nummers van het nieuwe album. De prijzen varieerden van de LP van *"Loved Me Back To Life"* en magazines tot tassen uit Las Vegas. Daarna was het tijd om de lootjes met nummers te trekken. In deze ronde konden we heel wat fans blij maken, vooral de LP was in trek.

Het vervolg van het programma bestond uit een videoboodschap van Reginald "Regg" Smith, hij is één van de producers van het nummer *"Thank You"*. Dat nummer is geschreven door Ne-Yo. Ook Reginald was erg enthousiast over zijn samenwerking met Céline. Nu het bruggetje naar Ne-Yo was gemaakt, werd het tijd voor de recording sessions van *"Incredible"*.

In de aanloop naar de releaseparty kwamen er steeds meer beelden vrij van de recording sessions. Wij hadden graag alle beelden van de recording sessions willen laten zien, zoals deze ook vertoond was in Miami, waar Céline een pers-event had gehouden. Helaas was dat niet mogelijk, maar met de beelden die vrijkwamen op het internet konden we toch aardig wat laten zien, zoals *"Water And A Flame"*, *"Somebody Loves Somebody"* en *"Didn't Know Love"*.

Tussen alle bedrijven door was er uiteraard even tijd voor een pauze, waar iedereen even met elkaar kon kletsen. In de pauze was er ook gelegenheid om aan de verkooptafel wat Céline artikelen te kopen. Dit was voor veel fans een mooie gelegenheid om de collectie aan te vullen met een parfum, tijdschrift of ander fan-artikel. In de pauze konden we ook mooi op de achtergrond nieuwe nummers ten gehore brengen waaronder *"Breakaway"*, *"Save Your Soul"* en *"Overjoyed"*.

HET HOOGTEPUNT VAN DE AVOND

Langzaam maar zeker naderde de avond zijn einde en dat was voor velen een spannend moment. Aan het einde van de avond zou namelijk de meet & greet eruit gaan en aan de gezichten te zien, wilde niemand winnen (grapje).

Eerst was er nog een videoronde met de laatste promotie activiteiten van Céline. De promotie video die wij lieten zien was haar deelname aan het "spel" *Singing Password*. Dit spel wordt gespeeld in de talkshow van Jimmy Fallon. Bij dit spel moeten de deelnemers één woord naar elkaar zingen waarmee ze een titel van een liedje (bestaande uit één woord) omschrijven. Céline was goed op dreef en had de eerste twee titels goed *"Africa"* en *"Respect"*, maar verderop in het spel gaat het toch iets minder, dit tot hilariteit van de andere kandidaten. Bij het laatste nummer dat geraden moet worden en dat Céline niet raadt, vraagt ze zich hardop af "het is toch niet een nummer van mij he?"

MEET & GREET

Na deze grappige onderbreking was het dan toch echt bijna tijd voor de grote prijs. Eerst nog even een ronde prijzen weggeven via de nummers en dan naar de lootjes met de namen van de donateurs. Om niet gelijk alle spanning eruit te halen hadden we ook nog wat troostprijzen, waaronder een LP en een echte tweede prijs, namelijk een prachtige unieke Céline reistas met inhoud. Deze werd gewonnen door Linda Fiege.

En dan volgt de grote prijs... de meet & greets met Céline! Alle donateurs die aanwezig waren zaten in het bakje en konden dus getrokken worden. Het eerste lootje dat getrokken werd, was van.... Yvonne Bolmers. Teamlid Cindy, die de avond aan elkaar praatte, riep de naam om, maar er kwam

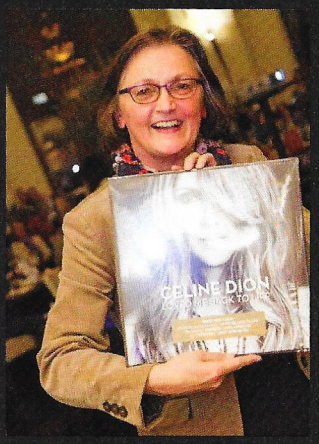

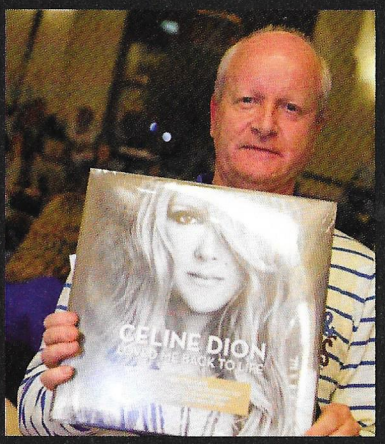

geen reactie. Nog een keer, niks. Wij dachten heel even dat zij niet aanwezig was, maar dat kon eigenlijk niet. En ineens was daar een vrouw die opstond en zei "dat ben ik". Het was mooi om te zien hoe iemand zo beduusd kon zijn bij het horen van haar naam.

Het tweede lootje was van...Peter van der Meer. De reactie van Peter kwam iets sneller dan die van Yvonne, maar was desondanks net zo beduusd. Allebei konden ze het eigenlijk niet geloven dat ze gewonnen hadden.

Na het uitreiken van de prijzen kwam er langzaam een einde aan de avond. Deze sloten wij af met het toepasselijke nummer *"Unfinished Songs"*. Iedereen kon nog even kletsen met elkaar en toen ging iedereen op huis aan en kwam er weer een einde aan een bijzondere avond.

DANK JULLIE WEL

Een avond als deze kunnen wij niet organiseren zonder onze donateurs. Die willen we bij deze dan ook nogmaals bedanken voor de aanwezigheid en de gulle donatie. Ook Sony Music Nederland, Fame Plaza en The Views verdienen het nogmaals genoemd te worden, want zonder hen hadden we deze avond niet kunnen organiseren. Bedankt!! Op naar het volgende grote evenement....

STÉPHANIE DE WAARD

ANTWERPEN
Sans Attendre

Antwerpen, de stad van de Schelde, vogelenmarkt en de grote markt. Maar voor twee dagen was het vooral de stad van Céline.

DE VERKOOP

De geruchten gingen al een tijdje en op 23 april kwam dan het verlossende woord er uit. Céline komt naar Europa en wel naar Antwerpen en Parijs! De Team Céline kaartjes gingen op 26 april in de verkoop en dat was niets anders dan drama. Daar zaten we dan met zijn allen netjes iets voor 10 uur voor de PC / Laptop ongeduldig te wachten tot de kaarten vrijgegeven zouden worden. Iets over 10 uur was het zover. Iedereen bestelde als een gek en op de site stond duidelijk "first come first served". Nadat je de bestelprocedure had doorlopen kon je pas zien waar je zou zitten. Teleurstelling voor velen, de Team Celine kaartjes bleken allemaal in de eerste ring te zijn. De beweegredenen zijn ons ook niet duidelijk maar we weten wel dat fans vooraan willen zitten. Het deed ons denken aan 2008 waar het niet veel anders ging. Gelukkig hebben velen van jullie uiteindelijk een kaartje op de vloer weten te bemachtigen.

HET WACHTEN BEGINT

Uiteraard moesten we nog lang wachten tot we met zijn allen Antwerpen onveilig konden gaan maken. Gelukkig stond er tussendoor nog heel veel leuks te gebeuren. Het CDIP-team heeft in de tussentijd een gloednieuwe website gemaakt, Céline was bezig met een nieuw album en 3 weken voor de concerten hadden we de enorm succesvolle releaseparty.

Na de releaseparty was het voor sommigen een reden om toch nog een kaartje te kopen voor een van de concerten in Antwerpen. Ze was immers dichtbij en wie weet moesten we weer 6 jaar wachten tot ze deze kant zou opkomen.

OP NAAR ANTWERPEN

Na een aantal spannende weken wachten was het dan

zover. Iedereen ging op weg naar Antwerpen. Het CDIP team ging met de trein en zou om 13:00 aankomen op Antwerpen Centraal. Door een oproepje op onze Facebook hadden we in Den Haag HS al een aardige 'Céline Dion fan-coupé' gecreëerd en in Roosendaal durfde er niemand meer bij ons te zitten. Eenmaal in Antwerpen ging iedereen op zoek naar zijn/haar hotel. De meeste fans zouden verblijven in het Antwerp City Center Hotel, wat nog geen 200 meter bij het Centraal station vandaan was.

HET CONCERT

Nadat we de koffers hadden opgeruimd in onze hotelkamers en ons hadden omgekleed, zijn we richting het Sportpaleis gegaan, waar Céline op dat moment nog aan het soundchecken was en waar je haar op sommige momenten op de juiste plekken rondom het Sportpaleis redelijk kon horen.

Rond 19 uur gingen de deuren open en na het bekijken van de merchandise (er hingen wat shirtjes, een trui, sleutelhangers en je kon er bekers en natuurlijk ook een programmaboek kopen) gingen we op zoek naar de ingang waar wij naar binnen moesten.

Wat een grappig detail is dat sommige bezoekers door ons knaloranje "Celine Dion Informatiepunt" shirtje, dat tientallen fans aanhadden, dachten dat wij ook een vraagbaak waren voor waar ze wat konden vinden of waar welke ingang was. Eenmaal binnen en op zoek naar onze plaatsen, waren we verbaast over hoe dicht de stoelen eigenlijk op het podium stonden.

DE SPANNING STIJGT

Eenmaal op onze plaatsen hadden we de glow-in-the-dark sticks en ballonnen met een lichtje er in uitgedeeld onder de fans dicht bij ons.

Het licht ging uit en daar stond.... Vincent Niclo. Hij verzorgde het voorprogramma. Voor sommige was hij vooral een mooi object om de camera-instellingen op te testen en voor anderen leuk om naar te kijken en te luisteren. Na 3 à 4 nummers gezongen te hebben verliet hij het stadion met een slimme truc, op het moment dat hij er uit ging en hij alle fans om zich heen had, kwam René voorzichtig het sportpaleis in lopen en viel hij wat minder op.

HET BEGINT

Het was inmiddels al kwart over 9 en opnieuw ging het licht uit... *"Je ne vous oublies pas, non jamais..."* Céline galmde door de boxen maar we zagen haar nog niet.. en opeens staat ze daar, zo dichtbij! Na de mooie a capella opening van *"Je Ne Vous Oublies Pas"* ging ze door met *"Dans Un Autre Monde"*. Tijdens deze shows had ze vooral veel oude klassiekers weer eens uit de kast gehaald, en een aantal in een mooi nieuw jasje gestoken. *"Je Crois Toi"* bijvoorbeeld. Met een prachtig en ontroerend nieuw arrangement en waarin zelfs de achtergrond-vocalisten een solo-stukje zongen op de voorgrond. Nog nooit heb ik Élise op de voorgrond gezien, laat staan solo horen zingen, haar prachtige stemgeluid bezorgde ons kippenvel!

Wat ons opviel was dat Céline tijdens het concert van 21 november nogal last had van d'r oortjes (waardoor ze de muziek en zichzelf hoort) en ze steeds in en uit gingen. Zo rond *"Loved Me Back To Life"* deed ze ze weer in, wat voor een nogal grappig effect zorgde. Het draadje van het ontvangst kastje naar het oortje zat zo gedraaid dat het niet onder d'r haren maar op d'r haren lag. Later had ze het zelf ook door, en herstelde ze het zelf. Ook legde ze een paar keer de microfoon op de grond, om er vervolgens steeds bijna over te struikelen.

MERCI, POUR LES BALLONS

Net voordat Céline *"My Heart Will Go On"* had ingezet hadden wij de ballonnen opgeblazen en deze tijdens *"My Heart Will Go On"* leuk in de lucht gehouden. Na *"My Heart Will Go On"* ging Céline verder met *"Pour Que Tu M'aimes Encore"*, en natuurlijk hielden wij de ballonnen nog steeds in de lucht, waarna Céline in haar praatje letterlijk zei *"Merci, pour les ballons!"*.

Leanne en Carolien hadden voor *Le Miracle"* A4'tjes en letters gemaakt met LA LA er op, en op het moment dat het refrein begon vlogen alle handen met de la-la-laatjes omhoog tot grote hilariteit van de bandleden en achtergrondvocalisten die in de lach schoten. Aan Céline's gezicht te zien vond ze het erg leuk, op een gegeven moment deed ze zelf mee net alsof ze de blaadjes in de lucht hield.

Na *"Le Miracle"* namen Céline en de bandleden al afscheid met een diepe buiging, en dan denk je nee niet nu al afgelopen.. maar Céline zou Céline niet zijn als ze nog een keer terug zou komen. En ze eindigde het concert op dezelfde manier als ze dat begonnen was, met een acapella versie van *"Je Ne Vous Oublie Pas"* waarbij het hele publiek meezong, een prachtig moment.

Na de concerten besloten we om nog wat te gaan drinken met zijn allen om vooral het concert na te bepreken, en daarna door naar bed om de volgende dag weer fris op te staan.

DE FANLUNCH

De tweede concertdag begon met een lunch in Kelly's Irish Pub. Zo'n 40 fans genoten onder het genot van een hamburger of 'fish and chips' van de verhalen van de fans die de dag

ervoor al naar het concert geweest waren. Sommigen zouden nog een keer gaan, anderen voor het eerst. Veel fans hebben tijdens deze meeting veel nieuwe vrienden gemaakt, en oude vrienden weer gezien. Het was supergezellig!

HET TWEEDE CONCERT IN ANTWERPEN

Na de lunch ging ieder nog even z'n eigen weg om 's avonds weer richting Sportpaleis te gaan. Wat ons opviel tijdens het tweede concert was dat Céline deze avond een microfoon had met een draad er aan. Waarschijnlijk had ze de dag ervoor zoveel problemen met het geluid gehad dat dit een goede oplossing was. Ook was Élise erg emotioneel, iemand die de soundcheck had gezien vertelde dat Élise huilend naar achter was gelopen tijdens het nummer *"Parler À Mon Père"*. En tijdens de concerten was goed zichtbaar dat Céline, Élise wat extra aandacht gaf. Zo gooide een fan een rode roos op het podium, en Céline gaf deze aan Élise, en ook tijdens *"On Ne Change Pas"* maakte Céline een extra dansje met Élise. We weten niet zeker wat de reden was maar we denken dat zowel Céline als Élise verdrietig waren om hun vader, het was dit jaar op 23 november, 10 jaar geleden dat Céline's vader Adhémar is overleden. Al met al waren het twee fantastische concerten met een heerlijke uptempo en gevarieerde setlist! Waar we met zijn allen met volle teugen van hebben genoten!

We kunnen met zekerheid zeggen dat deze twee dagen een enorm succes waren, mede dankzij jullie natuurlijk. En laten we hopen dat we niet weer 6 jaar moeten wachten op een concert bij ons in de buurt!

SUZANNE BRUINS

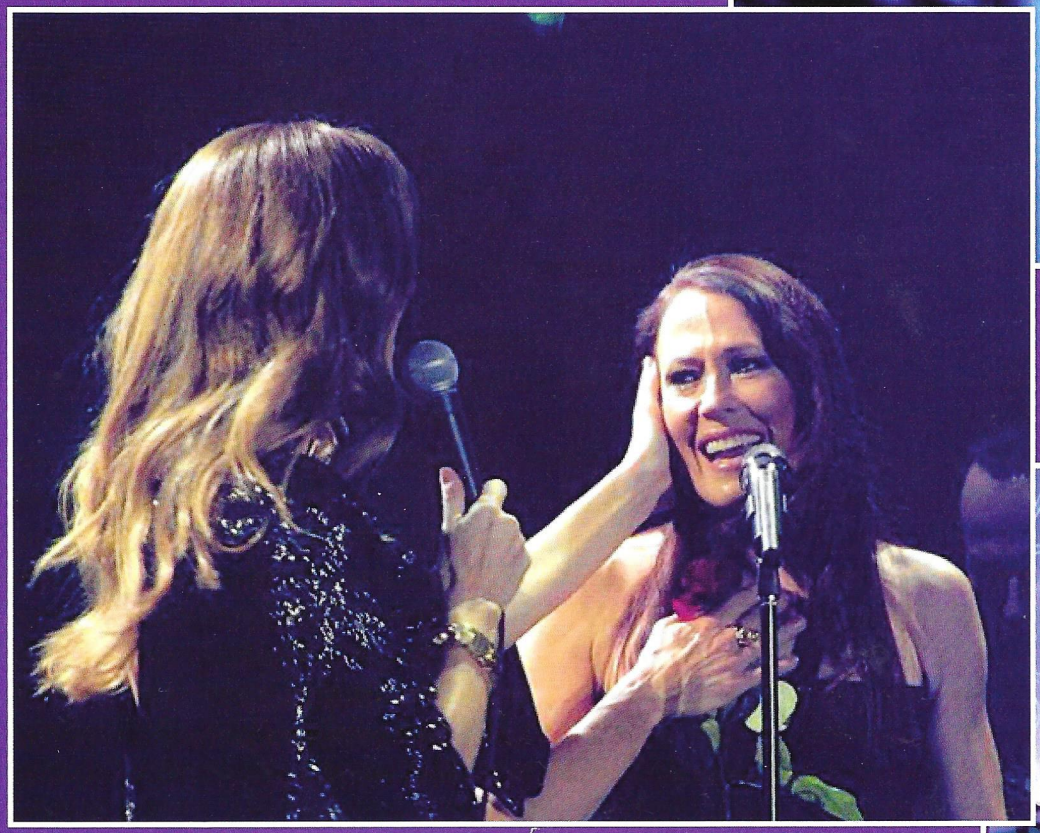

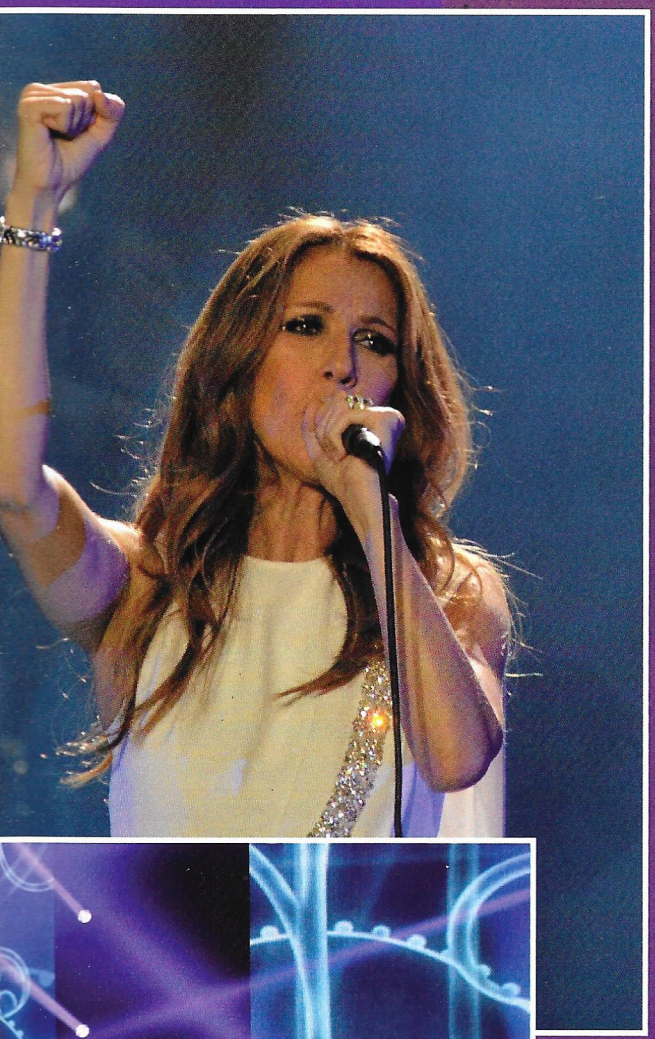

"THANK YOU, FOR MAKING THE WORLD A BETTER PLACE"

Een ontmoeting met Céline

Drie weken heb ik met mijn hoofd in de wolken gelopen. Van de releaseparty op 31 oktober tot 22 november, de dag waarop de meet & greet plaats zou vinden. Voor iemand die nooit iets wint was dit de ultieme hoofdprijs: Cindy had mijn naam uit de doos van donateurs gehaald en, zoals de meesten van jullie weten, was ik compleet sprakeloos.

Meer dan een *"ik ben heel blij"* kon ik er niet uit krijgen. En het kon al niet op want ik had ook al zo' n mooie LP (sorry, vinyl heet dat tegenwoordig) gewonnen. En toch ga je dan denken: waarom ik? Eigenlijk kan ik maar één ding bedenken en dat is dat ik momenteel 55 jaar ben: 2x Céline's lucky number 5!

Omdat je echt niet weet wat je kunt verwachten heb ik drie weken lang allerlei scenario's doorgenomen en hele gesprekken met Céline gevoerd in mijn hoofd. Iedereen vroeg me ook: *" Wat ga je zeggen?"* Geen idee! Is er veel tijd, mag je überhaupt iets zeggen? Klap ik dicht of – nog erger – ga ik huilen? Eén ding was zeker: ik wilde haar beslist een compliment geven om aan te geven wat voor impact ze heeft op haar fans en hoe belangrijk ze voor ons is.

Verder mocht ik natuurlijk absoluut niet ziek worden, in mijn omgeving heerste het ene na het andere virus dus heb ik in die 3 weken zoveel vitaminetabletten en Echinaforce ingenomen dat ik er waarschijnlijk de hele winter tegen kan.

Vrijdag 22 november begon heel leuk met de door het CDIP georganiseerde lunch voor de fans. Bij Kelly's Irish Pub op de Antwerpse Keyserlei hebben we met zo'n 40 fans heerlijk na kunnen praten over het concert van donderdag en konden we alvast in de stemming komen voor het concert van die avond. 's Middags hebben we met een aantal geprobeerd of we de soundcheck konden bijwonen maar dat is helaas niet gelukt en zijn we gezellig iets gaan drinken in een café. Hier hebben een aantal fans (ik zal geen namen noemen) mij "geholpen" met het aftellen naar het moment van de meet & greet.

Om half 7 gingen de deuren van het Sportpaleis open en om half 8 moesten Peter en ik ons melden voor de meet & greet. We werden opgevangen door drie dames van Sony en vervolgens onder begeleiding naar de meet & greet ruimte gebracht: een soort hal die leidt naar een feestruimte, mooi verlicht met een dik zwart gordijn. Voor dit gordijn zou de foto gemaakt worden. De instructies waren heel duidelijk: geen spullen mee naar binnen nemen, we mochten zelf geen foto's maken, niet om handtekeningen vragen en de foto's zouden snel genomen moeten worden in verband met tijdnood. Als je wat wilde vragen of iets zeggen "wat je altijd al tegen Céline had willen zeggen" dan was daar wel even wat ruimte voor. We moesten op een trap staan, twee aan twee en zouden naar beneden geroepen worden als we aan de beurt waren. "The wait was over", het moment was daar en het mooiste was dat zowel bij Peter als bij mij de zenuwen opeens verdwenen waren. Toch moesten we nog tot ongeveer tien voor half 9 wachten voordat Céline kwam. Door de muren van het Sportpaleis heen konden we Vincent Niclo het voorprogramma horen zingen.

Peter en ik hadden afgesproken dat we als laatsten van onze groep zouden gaan omdat we Céline dan het langst zouden kunnen zien. Wij stonden dan ook bovenaan de trap. In de ruimte ernaast vond eerst een meet & greet plaats voor kinderen met Multiple Sclerose. Aan de flitsen van de camera's konden we zien dat Céline daar was aangekomen dus kon het niet lang meer duren. Dit klopte ook en al gauw schreed ze onze ruimte binnen, riep een *"Bonsoir!"* in het algemeen en stelde zich op voor het gordijn. Ze zag er zo mooi uit in een prachtige zwarte jurk en ze was natuurlijk op hoge hakken. Maar oh, wat leek ze frêle, breekbaar bijna. Wat mij opviel was dat ze zo rustig en ingetogen bleef en heel zachtjes haar "thank you's en merci's" zei en af en

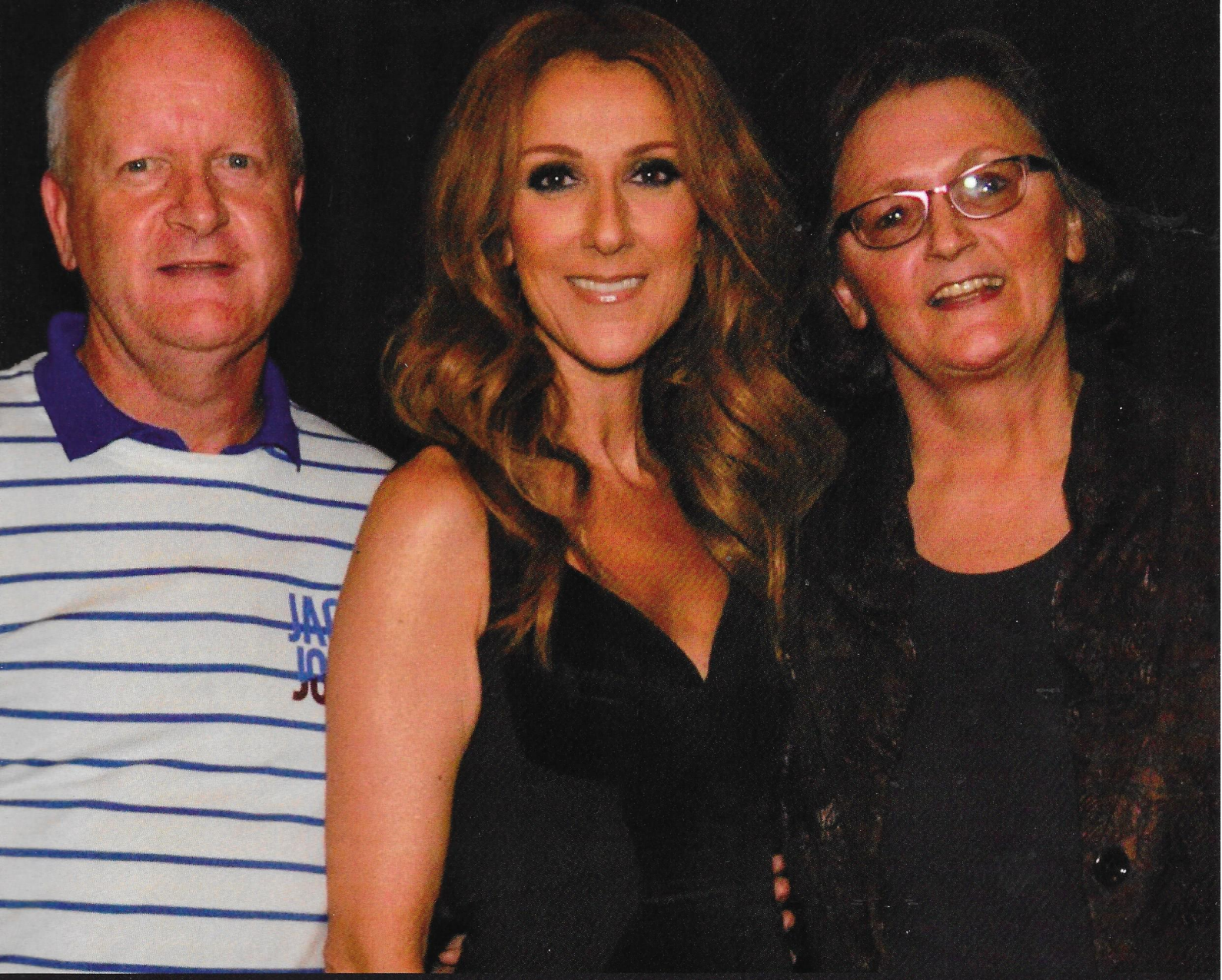

toe een zinnetje sprak.

Patrick Angélil (René's oudste zoon. Red.) zorgde ervoor dat men zich vlot opstelde en toen hij ons wenkte dat wij aan de beurt waren, deed Céline een stap naar voren en gaf ons een hand met *"Bonsoir Monsieur, bonsoir Madame"*. De foto's werden gemaakt, ik kan me niet eens herinneren of ik lachte of niet, alleen maar dat ik daar stond met mijn arm om Céline heen en dat het oranje fanclub armbandje niet te zien zou zijn op de foto. Vervolgens feliciteerde Peter haar met het nieuwe album en zei dat hij *"Lullabye"* het mooiste lied vond, Céline bedankte met een *"Thank you, sir"* waarop ik zei dat ik *"Breakaway"* het mooiste nummer vond. Daarna ben ik voor Céline gaan staan, heb mijn handen op haar bovenarmen gelegd (waar ik de moed vandaan haalde weet ik nu nog niet hoor) en gezegd: *"Thank you for making the world a better place, because you really do!"* Na een *"thank you"* van haar kant vroeg ik haar hoe het met de oortjes was (omdat ze daar de avond ervoor zoveel problemen mee had). *"Ooh"*, zei ze: *"The ears? The ears are a disaster"*. Hierop draaide ze eigenlijk alweer door naar de volgende mensen – er was nog een groep na ons – en toen heb ik nog maar snel even *"Good luck, tonight!"* geroepen en werden we vriendelijk, doch zeer dringend, verzocht om door te lopen.

Werkelijk waar, dit moment (hoe kort dan ook) was zo indrukwekkend en hoort zeker thuis in mijn top 5 van levenservaringen. Ik moet dan ook bekennen dat ik daarna echt wel even bij Peter uitgehuild heb. Hij hield het gelukkig droog.

Het concert zou natuurlijk zo gaan beginnen, dus hebben we daarna snel onze plaatsen opgezocht. Hier aangekomen flapte ik er uit dat ik zo laat was omdat ik net een meet & greet met Céline had gehad en dat ze zo wel zou beginnen met het optreden. Hierop draaide iedereen in de rij voor me als één man om en wilden ze alles van me weten. Zo' n mooi moment! Evenals na de show toen een aantal leden van de fanclub op Peter en mij afkwamen om te horen hoe het gegaan was. Wat een happening was dat.

Lieve Cindy, Mathias, Suzanne en Stéphanie: hartelijk bedankt dat jullie dit mogelijk hebben gemaakt en ook bedankt voor de lieve begeleiding 's middags en 's avonds. Peter: wij delen een unieke ervaring samen, ik ben echt blij dat ik dit met jou heb mogen meemaken, hartelijk dank voor de gezelligheid. En lieve andere fans: het was super om 's middags met jullie op te trekken, dank jullie wel voor het medeleven en de countdown, ook bedankt voor de opvang na het concert, echt fantastisch. En Karin: ik duim voor je, volgende keer jouw beurt?

Hartelijke groeten van een zeer gelukkig mens!

YVONNE BOLMERS

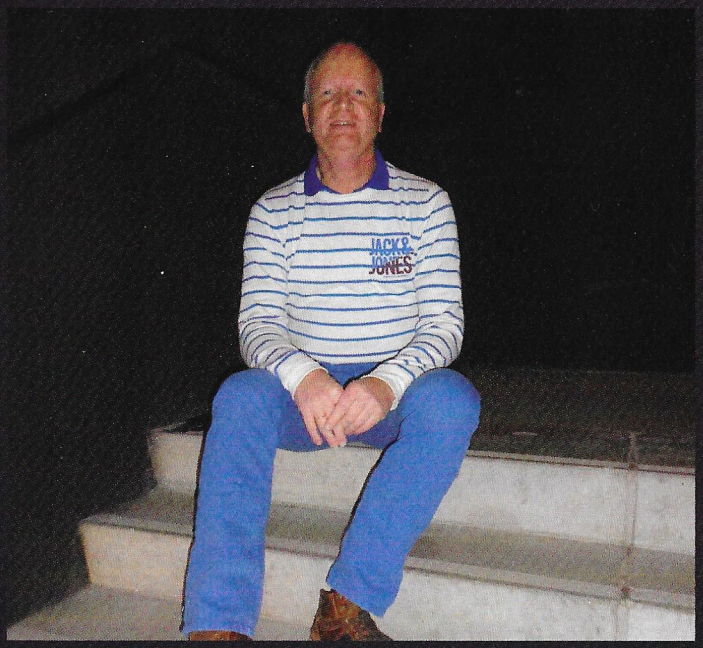

Het duurde slechts drie weken, maar het leek een eeuwigheid! Na de zo verrassende winst van een Meet & Greet met Céline Dion tijdens de releaseparty van haar nieuwe album in Magna Plaza in Amsterdam was het dan eindelijk zo ver! Het had wat tijd nodig gehad om te landen en nu kon ik wederom gaan zweven. Samen met Yvonne, leuke vrouw met wie ik tijdens de CDIP-lunch had kennisgemaakt, begonnen we aan het avontuur. Céline ontmoeten voorafgaande aan haar concert op 22 november in het SportPaleis, Antwerpen.

Ton, mijn echtgenoot nam alvast plaats in de zaal en ik had mijn jas op mijn stoel naast hem gelegd zodat ik daar niet mee hoefde te sjouwen. Maar terug bij de hoofdingang bleek dat de "Guest-balie" waar we ons om 19.30 uur moesten melden niet binnen in de hal was maar buiten naast de kassa's. Nou, daar sta je dan buiten, zonder jas in de koude wind te koukleumen. Gelukkig duurde het niet lang voordat Katia en Alexandra van Sony Music zich meldden en het groepje van tien gelukkigen, acht Belgen en twee Nederlanders (Yvonne en ondergetekende), meenam naar de artiesten-ingang opzij van het Sportpaleis.

Daar binnen stonden een aantal kinderen met een verstandelijke beperking en epilepsie, enkele in een rolstoel en hun begeleiders. Zij hadden ook een Meet & Greet met Céline, voorafgaande aan die van ons. We kregen eerst een aantal instructies mee (in het Frans maar gelukkig voor ons ook in het Engels en Nederlands): geen eigen foto's maken, geen handtekeningen, telkens met twee personen Céline ontmoeten. Je mocht alles vragen of zeggen, voor zover daar tijd voor zou zijn. Een ontmoeting zou hooguit twee minuten duren.

Wij moesten door naar het trapportaal, dat er overigens best bijzonder uitzag met leuke lampen, en boven in de lounge wachten tot wij aan de beurt waren. Daarvandaan konden we alles volgen wat er in het trapportaal gebeurde. Kennelijk was Céline al gearriveerd in de hal voor het portaal want we hoorden allerlei geluiden van de enthousiaste kinderen en zagen flitsen vanwege de foto's die werden gemaakt door de professionele fotograaf, die overigens ook onze foto's zou maken.

Op een gegeven moment was die sessie klaar, het was inmiddels al na 20.15 uur en moesten wij, twee aan twee (net als een schoolklasje) de trap af naar beneden gaan. En daar stond ze, Céline Dion, mooi als altijd! Omgeven door beveiligers, iemand die de ontmoeting regisseerde (kennelijk de zoon van René Angelil) en een aantal assistentes. Yvonne en ik bleven achteraan om zoveel mogelijk te kunnen zien wat er gebeurde en hoe het allemaal verliep met de acht Belgen voor ons. Het was een strak geoliede happening. Twee personen mochten naar Céline lopen, haar de hand schudden, op de foto en een kort gesprekje met haar hebben. Enkelen hadden cadeaus bij zich en/of bloemen die hartelijk werden aangenomen. En er waren er toch twee die een handtekening wilden en kregen. Het ging allemaal in rap tempo, zodra er twee bij Céline stonden moesten de volgende twee al naar voren komen.
En toen...

Wij stonden vooraan en mochten naar Céline toe. Ze begroette ons hartelijk. Wat een mooie, aardige, lieve en vooral ook normale vrouw! Ze nam de tijd ook al duurde alles bij elkaar naar mijn gevoel nog geen minuut. Maar dan heb je haar de hand geschud en jezelf voorgesteld, ben je op de foto gegaan en heb je een heel kort gesprekje gehad. Ik complimenteerde haar met haar nieuwe album en vooral het nummer *"Lullabye (Goodnight, My Angel)"* dat ze zo liefdevol zingt voor haar drie Angels, haar zoontjes! Daar was ze blij mee. Yvonne had ook een kort entre-nous met Céline, waarover zij uiteraard zelf al heeft verteld. En dat was het dan! Nog een beetje confuus van alles loop je zo langzaam mogelijk weg om nog zolang mogelijk Céline te kunnen zien. Wel dat kon ook, maar dan in concert, want nog geen tien minuten later, om 20.45 uur begon de show!

Heb weer heerlijk kunnen zweven (ben nog niet geheel geland), want ook de twee concerten van Céline in Antwerpen waren FANTÁSTISCH!

De Meet & Greet was short & sweet! Maar wat een GEWÉLDIGE ervaring en MOOI moment was dat! Graag wil ik het Céline Dion Informatiepunt, Sony Music, maar vooral ook Céline Dion heel hartelijk bedanken voor een onvergetelijke avond!

Veel liefs!
Fan voor altijd!

PETER VAN DER MEER

CONCERTEN IN PARIJS

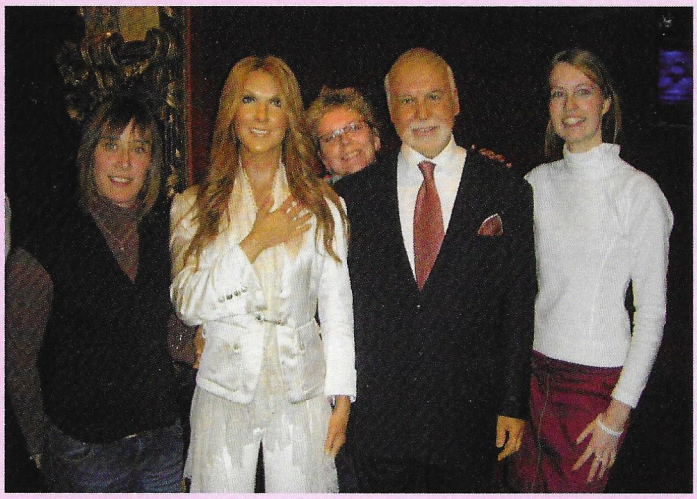

Nadat wij het super goede nieuws hadden gehoord, dat Céline naar Antwerpen en Parijs zou komen om hier concerten te geven, besloten wij meteen om daar met zijn drietjes naar toe te gaan. Na een hele leuke tijd te hebben gehad in Antwerpen met de andere fans en het CDIP, hadden wij nog een heeeeel leuk vooruitzicht! Parijs!!

Bij aankomst in Parijs was het wel even sjouwen met de koffers in en uit de metro en even wennen aan ons zeer knusse hotel kamertje, maar daar waren we dan. Bonjour Paris! Op naar de mooi versierde winkels en verlichte straten, de jammie pannenkoeken en croissantjes!

Tijdens ons verblijf hebben we onder andere een bezoekje aan het Musée Grévin gebracht, of nou ja, bezoekje, we hebben daar zo'n beetje de hele ochtend doorgebracht en héél veel foto's gemaakt van de wassenbeelden van Céline en René. En toen opeens tussen al het fotograferen door, zagen we op de tv achter Céline, Suzanne (van het CDIP) voorbij komen! Er werd steeds hetzelfde stukje van de dvd van *"A New Day...in Las Vegas"* afgespeeld.

En toen...was het maandag! De dag!! Op naar het concert, maar eerst nog even langs haar hotel, in de hoop een handtekening te bemachtigen. We hadden onze route naar het George V hotel al helemaal klaar, toen we gelukkig net op tijd hoorden dat ze daar deze keer helemaal niet zou verblijven! Het 'nieuwe' hotel konden we redelijk snel vinden, maar helaas niet snel genoeg. Waardoor we haar helaas op 10 minuutjes tijd, zijn misgelopen. Daarna zijn we maar naar de Starbucks gegaan om even bij te komen en op te warmen en om onze oranje shirts aan te doen!

Op naar Bercy! Met de metro is het stadion heel goed bereikbaar. Bij aankomst was het al heel druk en er waren veel mensen die ter plaatse nog probeerden om aan kaartjes te komen. Wij hadden goede plaatsen en konden alles goed zien. Het publiek was heel enthousiast, de beveiligers helaas wat minder want zij vroegen steeds maar aan het publiek om te gaan zitten, wat haast niemand deed. Céline zong deze avond niet *"Le Miracle"* en ook *"At seventeen"* sloeg ze over. Anders als in Antwerpen zong ze hier *"Regarde-Moi"* en *"Ziggy"*, waarbij ze ontzettend veel applaus kreeg. Het was echt een TOP avond. Zelfs zo leuk dat Jill en Kim besloten om nog een keer te gaan! Na best wel wat stress en gedoe om aan kaartjes te komen, is het ons uiteindelijk gelukt!

De laatste dag was dan ook echt geweldig. In de middag hebben we nog een poging gedaan om bij het hotel van Céline te gaan staan. En met succes want we hebben haar goed kunnen zien en Afke heeft zelfs een handtekening ontvangen en toen voor de allerlaatste keer op naar Bercy! We hadden de laatste kaartjes aan de kassa van Bercy gekocht en wel op rij 6! Wat een supergoede plaatsen! Dit was echt de beste avond ooit! Zo dichtbij en geweldig goed zicht op het podium en alle muzikanten! We hebben heel veel plezier gehad, heel hard meegezongen en ze heeft onze oranje shirts zeker gezien!!

Onze vakantie in Antwerpen en Parijs was echt super leuk, dus nu maar hopen dat Céline ooit weer een keertje terugkomt!

JILL DHONT, KIM DE RUITER & AFKE VAN DER VELDE

HET "CÉLINE DION INFORMATIEPUNT"
WENST JULLIE EEN PRACHTIG, GEZOND,
GELUKKIG, SUCCESVOL ÉN CÉLINE-VOL
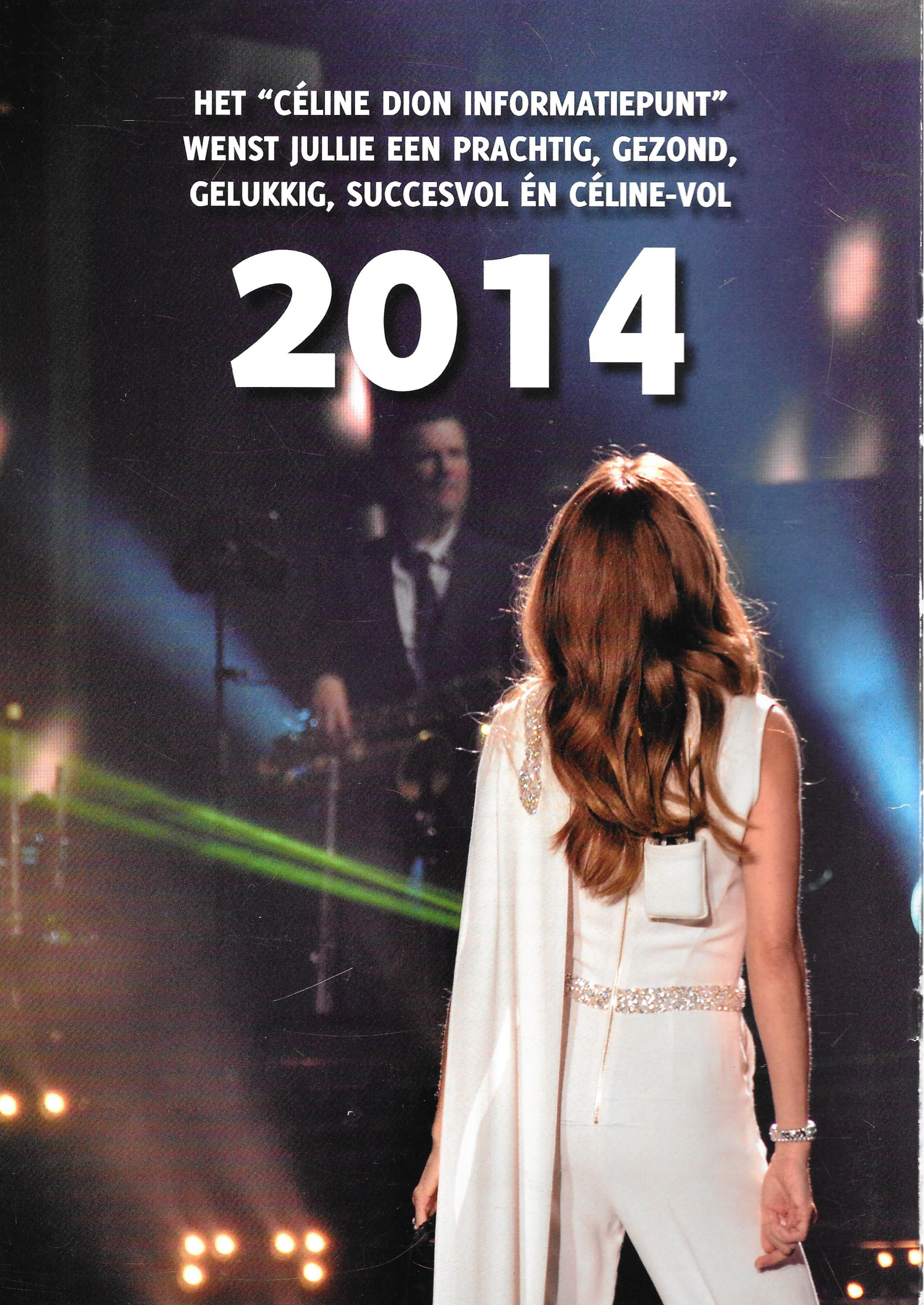
2014